

ČUDA URINOTERAPIJE

Izmenjeno i dopunjeno izdanje

Oduvek sam verovao da istinu može doneti samo otvoreni um. Moramo biti slobodni od svih dogmi, bilo da su drevne ili savremene, religijske ili naučne. Činjenice treba da imaju preimućstvo nad teorijom, a ne obrnuto. Oduvek sam nastojao da održim ovaj duh živim u svom životu i delu.

Autor

Dr C.P. Mital

Medicinski fakultet (Zapadni Bengal)

Medicinski konsultant:

Državna trgovinska korporacija Indije Ltd.

Autor bestselera "Marriage Manual"

(Bračni priručnik)

Naslov originala:
MIRACLES OF
URINE THERAPY
Pankaj Publications
New Delhi
by
Dr. C. P. Mithal

Izdavač: Aleksandar Veličković

Prevod: Ana Mijalković-Blagojević

Stručna redakcija: Saša Blagojević

Priprema za štampu: Saša Blagojević

ISBN 86-904603-8-1

Štampa: Pi-press

Tiraž: 500 primeraka

Pirot 2005.

U V O D

Mada nema kraja misterijama prirode, ljudsko telo je pravo čudo nad čudima. Brojni organi, njihova povezanost i rad, još nisu u potpunosti shvaćeni, i verovatno nikada to neće ni biti. Svakoga dana se dolazi do novih otkrića iz ove oblasti, ali, da ironija bude veća, neke veoma važne i korisne činjenice, koje su otkrivene hiljadama godina ranije su, ili zaboravljene, ili zane-marene usled izvesnih predrasuda koje su nastale u ljudskom društvu. Urinoterapija je jedna od takvih činjenica. Ovaj metod lečenja je bio dobro poznat drevnim narodima širom sveta, i još uvek je poznat primitivnim društvima koja postoje i danas.

Efikasnost urinoterapije je evidentna iz mnogih svedočenja koja su dostupna u ovoj knjizi i u drugim izvorima. Poznato je da bolesti kao tuberkuloza, lepra i rak reaguju na urinoterapiju tako dobro, da njeni rezultati liče na vudu magiju. Medicina, u principu, nije spremna da prihvati ove tvrdnje koje se tiču urinoterapije, jer one govore protiv svih njenih postojećih teorija. Ali činjenica ostaje činjenica, i teorije se moraju menjati u skladu sa realnošću. Znači, da izvesni metod lečenja ljudskih bolesti ne bi trebalo tako olako shvatati i etiketirati kao sezonski hit, bez detaljnog ispitivanja.

Stupanjem na vlast nove vlade u Indiji, narodu je postala poznata reč *urinoterapija*, povezana sa našim premijerom Šri Morarđi Desaijem (Shri Morarji Desai). Iako

se neki ljudi podsmevaju njegovom imenu u vezi sa urinoterapijom, njihove opaske su neadekvatne iz dva veoma dobra razloga. Prvo, svaka se informisana osoba slaže, bez obzira da li je politički simpatizer ili protivnik Morardija, da je on veoma inteligentan i racionalan čovek, i zato su njegovi stavovi vredni veoma ozbiljnog razmatranja. Drugo, Šri Morardijeva fizička i mentalna vitalnost u njegovoj poznoj 82. godini, i njegov dobar imunitet celog života bez bolesti, predmet su znatiželje u svakom ćošku sveta. Samim tim, bilo koji metod koji je koristio da se održi u formi, zaslužuje bezrezervnu podršku.

Od kad je počela diskusija o efikasnosti urinoterapije u našoj zemlji (Indiji), svesnost opšte populacije o ovoj problematici raste. Krajnje je vreme da ljudima budu pružene prave činjenice i detalji ovog metoda, tako da sami mogu da donesu sud o dobrobiti koju donosi urinoterapija. To je jedina svrha ove knjižice, i ako ona bude od koristi makar i samo jednom čoveku, smatraću da je moj trud bogato nagrađen.

Dr C.P. Mital, M.D.

SADRŽAJ

JEDAN (Priprema)

- 1. TRADICIJA URINOTERAPIJE** **7**
Folklor - Zapadna tradicija - Svedočenje ajurvede -
Joga i tantrička tradicija - Āinistička tradicija - Iz
Biblije
- 2. SPASITELJI URINOTERAPIJE** **19**
Džon V. Armstrong - Raodibai Manibai Patel
- 3. OBRAZLOŽENJE URINOTERAPIJE** **29**
Šta je urin? - Hemijski sastav urina - Promene urina
- Urin je tonik - Podrška biohemijskog sistema me-
dicine - Podrška homeopatije - Principi đubriva -
Urin je jedan lek za sve bolesti - Urin je protivotrov
i ubija klice - Neki lekari krišom koriste urinoterapi-
ju - Mišljenje nekih lekara, vaidja i drugih važnih
ljudi
- 4. TEHNIKE URINOTERAPIJE** **39**
Tehnika mazanja tela urinom - Tehnika pijenja
urina - Metod posta na vodi i urinu - Metod
korišćenja vlažnih pakovanja urina - Upotreba
drugih prirodnih lekovitih elemenata sa urinom -
Upozorenja i mere predostrožnosti

DVA (Istorije slučajeva)

5. PRIČE O ČUDU

Posekotine, rane i opekotine	47
Bolesti kože, leukodermija i lepra	49
Bolesti očiju, ušiju, nosa i zuba	54
Prehlada, kašalj i astma	59
Problemi sa želucem i bolesti creva	63
Groznice	66
Bolesti bubrega, kamen u bubregu i dijabetes	69
Kancer	71
Gangrena	76
Tuberkuloza	77
Srčane bolesti i krvni pritisak	79
Ženske bolesti	83
Druga bezazlenija i ozbiljnija oboljenja	85

1

TRADICIJA URINOTERAPIJE

Urinoterapija nije nešto novo. To nije modni hit, koji je smislio neki sumnjivi lik u pokušaju da napravi podvalu. U stvari, to je metod za lečenje bolesti kod ljudi, koji je vreme dokazalo, prenošen sa generacije na generaciju. U svakoj civilizaciji, još od drevnih vremena, ljudi su znali za svojstva urina nalik nektaru, i ostaci ovog znanja mogu se naći u narodnoj medicini svuda u svetu.

FOLKLOR

U selima, kada se neko povredi ili iseče, stariji su ga savetovali da urinira na ranu. Prema njihovom verovanju, urin je antiseptik koji je pogodan za lečenje posekotina i rana. U Indiji postoji stara izreka koja kaže, da kada je neko jako tvrdoglav, on odbija čak i da urinira na otkinuti prst. Ova poslovice takođe ističe praksu korišćenja urina kao leka za posekotine i dr. Ko god se potrudi da eksperimentiše, biće i sam zadovoljan. Ovaj lek je tako efikasan, da mu više nikada neće zatrebati ni jedan drugi za ove male povrede.

U stara vremena, putnici i istraživači su često bili izloženi lišavanju ili izolaciji dok su bili na moru ili u

pustinji. Postoji mnogo priča o tome da su putnici u pustinjskim oblastima pili svoj urin kada bi im ponestalo vode. Pijući sopstveni urin utolili su žeđ i uspešno završili putovanje. Slično tome, kada bi se mornari izgubili na moru usled oluje ili neke druge vremenske nepogode, morali su dugo vremena da žive na svojim oštećenim brodovima ili izolovanim ostrvima. U takvim slučajevima voda i prehrambena dobra su korišćena sa velikom pažnjom, i mornari su pili svoj urin, koji ih je, pored toga što im je gasio žeđ, držao i u dobroj formi i bez bolesti dugo vremena. U međuvremenu, mogli su da pronađu neku odgovarajuću obalu da se iskrcaju, ili sačekaju brod koji bi ih spasio od propasti.

Znalo se da tibetanske lame obilno koriste urin da bi očuvali zdravlje na izolovanom, hladnom i suvom platou Tibeta. Oni žive veoma dugo sa milošću hranljivih sastojaka urina.

Ove priče nam prevashodno govore da opšti stav o urinu kao prljavom i otrovnom, i nečemu što nikada ne treba tretirati kao lek, nije ispravan.

Nije neuobičajeno naći primere urinoterapije u selima u unutrašnjosti čak i danas. Stare bake teraju decu da piju sopstveni urin u slučaju groznice, proliva i drugih zdravstvenih tegoba. Tako uspevaju da održe dobro zdravstveno stanje svoje dece. Tako se kod ovih jednostavnih ljudi nedostatak modernih lekova i savremene medicine pokazao kao skriveno dobro. Uspeli su da očuvaju veoma moćnu tradiciju koja bi inače bila izgubljena.

Ne samo ljudi, nego i životinje instinktivno znaju za urinoterapiju. Kada vo ili pas nisu dobro, oni obično ne rade ništa, nego leže na jednom mestu i povremeno piju svoj urin. Za nekoliko dana osećaju se dobro bez

pomoći bilo kakvog leka. Za druge, divlje životinje, takođe je poznato da upražnjavaju isti princip u slučaju bolesti.

Postoji nomadsko pleme u Indiji koje se zove Gadia Luhar. Njegovi članovi se stalno sele svojim volovskim kolima, na kojima je njihovo kompletno domaćinstvo. Ovi ljudi održavaju svoje volove u dobroj formi i jakima, tako što im daju da piju sopstveni urin. Hranljivi sastojci urina čine da su ovi volovi snažni i izdržljivi.

Kada već govorimo o volovima, moramo se setiti kravlje balege i urina, koji su integralni deo hinduske kulture. U svim religioznim ceremonijama kravlja balega se koristi za oblaganje zidova i dvorišta kuće. U selima je svakodnevna rutina premazivanje svetilišta kravljom balegom. To se smatra veoma svetim poslom. Kravlju balegu i urin koristi Indijac kada želi da se pročisti pre neke važne puđe (vedski ritual, prim. red.) ili kad pojede nešto što smatra lošim ili nečistim. U ajurvedskoj medicini kravlji urin se smatra veoma moćnim sredstvom za komplikovane bolesti, naročito jetre. Ako je kravlji urin tako bogat divnim osobinama, zašto ljudski urin ne bi mogao da se koristi kao lek? Kasnije ćemo videti da ajurveda ističe ljudski urin kao moćni lek za mnoge bolesti.

ZAPADNA TRADICIJA

I u zapadnim zemljama urinoterapija je takođe poznata, i bila je praktikovana u stara vremena. Na primer, postoje zapisi koji nam govore da je bila prilično popularna u Francuskoj pre nekih trista godina. Francuski zubari su lečili sve probleme sa zubima spoljašnjom upotrebom urina. Oni su savetovali svoje paci-

jente da peru zube urinom svaki dan, više puta dnevno.

U knjizi *One Thousand Notable Things (Hiljadu značajnih stvari)*, koja je objavljena u Engleskoj početkom devetnaestog veka, ima puno važnih referenci o urinoterapiji. Neke od njih pomenućemo i ovde. Najbolje lekovito sredstvo za svaku spoljašnju ili unutrašnju bolest tela je pijenje urina rano ujutru, devet dana za redom. Ova praksa uništava skorbut i olakšava telo. Bolesti ušiju i nosa mogu se potpuno izlečiti spoljašnjom aplikacijom toplog urina. Bol, crvenilo i otok očiju smiruju se njihovim pranjem urinom. Oči postaju sjajne, a vid jača. Kada se ruke peru i mažu urinom, postaju meke i glatke. Zglobovi postaju fleksibilni. Sve rane se isceljuju svakodnevnim pranjem urinom. Bolesti kože se takođe leče ovim postupkom. Višekratnim pranjem anusa urinom, šuljevi i drugi bolovi izleženi su zauvek.

Takođe, u drugoj knjizi *Soloman's English Physician (Solomonov engleski lekar)*, objavljenoj 1695, nalazimo solidno znanje o svojstvima urina. Tamo piše, da je ljudski i životinjski urin koristan na mnogo načina. Urin je vodeni deo krvi. Krv kroz arterije ide u bubrege, i tamo se njen vodeni deo odvaja i pretvara u urin procesom filtracije. Ljudski urin je, po svom efektu na telo, topao i suv. On topi telesne naslage i čisti ih. Takođe, sprečava truljenje i propadanje. Pijanjem urina leče se bolesti bubrega, jetre i žuči, vodena bolest, začepljenje sinusa, žutica, kuga i druge otrovne groznice.

Ako se svež ili blago ugrejan urin namaže na telo, koža postaje čista i meka. Leči i ljute rane nanesene oruđem ili oružjem. U potpunosti se leče najkompleksnije bolesti kože. Mazanjem urinom za vreme groznice,

može se prilično spustiti temperatura. Za tremor i utrnulost delova tela i paralize, masaža urinom je prvoklasan lek.

U urinu postoje neke isparljive soli, koje su veoma korisne. Ove soli uništavaju kiselost, i kao rezultat toga, mnogi problemi u organizmu leče se u korenu. One otklanaju bol u bubrezima, crevima i materici. Urin je neprocenjiv i prvoklasan lek za sledeće probleme: oticanje lica, vrtoglavicu, nervnu napetost, osećanje tromosti, migrenu, paralizu, truljenje bilo kojeg dela tela, običnu prehladu, bolesti mozga i nerava, bolesti zglobova, leukoreu (belo pranje) i druge bolesti materice. Upotreba urina čisti bubrege, urinarni trakt i izbacuje kamenje iz bubrega. Naročito je dobra kod zadržavanja urina i drugih urinarnih bolesti.

Gornji segment potvrđuje činjenicu da urinoterapija nije neki novitet. Ona nam je predata od predaka. Sada ćemo ukratko pregledati našu ajurvedsku literaturu, i videti šta ona ima da ponudi o ovoj važnoj temi.

SVEDOČENJE AJURVEDE

Prema *Vagbatu* (*Vagbhata*).

न कियत् विद्या इत्यं तथयेव अनौपयम्

Ne postoji ništa na ovome svetu što se ne može upotrebiti kao lek. Važno je samo da se to oprezno koristi. Nigde u ajurvedskim knjigama nije zabranjena upotreba urina u medicinske svrhe. Umesto toga, vidite sledeće:

मूत्रं मानुषं च विषयहृत् ॥

मुशुत (सु० अ० ४५, सूत्र वर्ग २२८)

Ljudski urin je protivotrov za otrove.

२. मानुषं क्षायं दुःखं मृत्युं भीतिं ।
 चक्षु रोगहरं बल्यं रोगिनं करुणाशनम् ॥
 हार्गीत [प्र० अ० १, सूत्रचंग]

Ljudski urin je bazan, gorak i svetao. Uništava očne bolesti, čini telo snažnim, popravlja varenje i slama kašalj i prehlade.

३. नेत्ररोगहरं पित्तं प्रवृद्धं च निवर्तयति ॥
 पित्तं विमलं कुण्डहरं रोषनं कण्ठदातवितम् ।
 तिरक्तं वामाहरं मूत्रं मानुषं तु विद्यापहम् ॥
 बृहत्सामन्त-अष्टाङ्गसंज्ञह [सू० अ० ६, श्लो० १४२, १४८]

Ljudski urin uništava bolesti očiju. Kontroliše povećanu žuč, uništava gliste iz creva, povećava apetit, kontroliše tendenciju ka kašlju i smiruje nerve. Razarač kamenca i bolesti kože, ljudski urin je protivotrov.

४. तरमूर्खं गरं हन्ति सेवितं तद्रसाशनम् ।
 रक्तं वामाहरं तीक्ष्णं सधारं शयनं मृतम् ॥
 भानप्रकाश [सूत्रचंग, सूत्रचंग, श्लो० ७]

Ljudski urin uništava otrove, pravilno korišćen daje novi život, pročišćava krv, čisti bolesti kože, oštrog je ukusa i sadrži mnogo soli.

५. पित्त रक्त कुम्भहरं रोषनं कण्ठदातवितम् ।
 तिरक्तं मोहहरं मूत्रं मानुषं तु विद्यापहम् ॥
 योग रत्नाकर [सूत्रचंग, श्लो० ११]

Ljudski urin kontroliše žuč u krvi, uništava gliste, čisti creva, kontroliše kašalj i smiruje nerve. Oštrog je ukusa, uništava lenjost i protivotrov je otrovima.

Dakle, vidimo da je urin bio svuda bezrezervno hvaljen velikim rečima. Sa tako sveobuhvatnom

podrškom tradicije i ajurvede, čudno je što urinoterapija nije tako uobičajena, kako bi trebalo da bude. Razmotrićemo razloge za ovakvo stanje stvari na drugom mestu u ovoj knjizi.

Pre toga, bacićemo pogled na još jedan važan izvor tradicije, to jest, spiritualnu literaturu, i videti šta ima da nam ponudi o urinoterapiji.

JOGA I TANTRIČKA TRADICIJA

Već smo spominjali tibetanske lame, koji su uz pomoć urina mogli da održe telo do veoma poznih godina u nepovoljnim klimatskim uslovima. U Indiji postoji veoma poznata sekta sadua, koja se zove Naga sadu. Ovi sadui, koji su goli preko cele godine, obično održavaju izvanredan stas. Priča se da mnogi od njih, kao rutinsku stvar, svakodnevno piju svoj urin. Sudeći po njima, urin je hranljiviji čak i od mleka.

U Indiji postoji mnogo hata jogija i tantrista koji koriste urin kao deo treninga. Čak i u poznim godinama oni izgledaju veoma mladoliko. Prema njima, urin je sveta tečnost. U jogijsko-tantričkoj tradiciji urin je nazvan *Šivambu (Shivambu)*, što znači *Šivina voda, Voda dobrobiti*. U jogijskim i tantričkim knjigama postoje brojni navodi o urinu kao darodavcu božanskog zdravlja i paranormalnih moći. Na primer, u *Hata joga pradipiki (Hathayoga - pradipika)* nalaze se sledeći navodi:

विनीक्षणस्थानं प्रथमान्नु धारां
विद्वान्निःसारणाभ्युधाराय् ।
निषेवर्त्त शौचान् मज्ज धारा
सात्त्विके स्रग्भटेऽमरोत्ती ॥
(उपदेश ३, ७ श्लो० ६६)

U prvom mlazu urina ima više žuči, a poslednji mlaz je bez supstanci. Zato je potrebno da se koristi hladni srednji mlaz, a da se ova dva mlaza (prvi i poslednji) odbace. Ova tehnika joge poznata je kao Amroli mudra u Kapalika sektu obožavaoca Šive.

Mada je upotreba urina indikovana i u ajurvedskoj i u jogijsko-tantričkoj literaturi, ajurvedski specijalisti su malo po malo otpisivali upotrebu urinoterapije, verovatno zbog pretpostavke i predrasude da je urin nešto prljavo. Ali naši jogiji i tantristi vredno su održavali svoju tradiciju po ovom pitanju, i učinili veliku uslugu čovečanstvu. Ovo je bilo moguće zahvaljujući tajnoj prirodi jogijsko-tantričke doktrine, koja se držala povučeno od promenljivih javnih normi. Verovatno je najvažniji dokument o urinoterapiji *Šivambukalpa* (*Shivambukalpa*), koji je deo čuvene Damar tantre. Šivambukalpa ima 107 stihova, a značenje nekoliko od njih je sledeće:

“O Parvati! Sada ću ti reći o tehnikama koje donose uspeh. Prvo ću opisati posudu na koju su ukazali eksperti.

Posuda treba da je napravljena od zlata, srebra, bakra, bronz, mesinga, gvožđa, cinka, zemlje, stakla, bambusa, drveta jabuke, školjke, kostiju, kože ili lišća. Bilo koji od ovih tipova posuda biće odgovarajući da sadrži Šivambu. O Boginjo, zemljana posuda je dobra, a bakarna je najbolja.

Onaj posvećenik koji ne jede slanu, gorku i ljutu hranu, konzument lako probavljive i divne (satvične) hrane, oslobođen napora, kontrolor čula, trebalo bi da spava noću na goljoj zemlji. Ustajući u poslednjem delu noći, senzibilni posvećenik uzvišenih ciljeva, trebalo bi

da urinira okrenut prema istoku. Ispuštajući prvi i poslednji mlaz, trebalo bi da pije srednji mlaz, jer je to pravi način da uzima urin. O Šivo! Kao što je otrov u ustima i repu zmiје, tako je čuven i mlaz urina. Šivambu je nebeski nektar. On je razarač starosti i bolesti. Veliki jogi treba da ga konzumira i onda da počne svoju sadanu.

Pre svega, posle čišćenja ustiju i upotrebe odgovarajuće tehnike, konzumiranje Šivambua tokom jednog meseca, rezultira uništavanjem urođenih bolesti i čini unutrašnjost kristalno čistom. Posle dva meseca čula postaju oštra. Tri meseca upotrebe Šivambua uništava bolesti potpuno i konačno. Posle petomesečne upotrebe, posvećenik postaje vidovit. Šestomesečno trajanje ove tehnike čini čoveka inteligentnim i poznavaoцем šastri. Posle sedam meseci postaje izuzetno moćan, i posle osam meseci posvećenik sija kao zlato. Posle devet meseci on postaje slobodan od kšaje (kshaya) i kuste (kustha) zauvek. Posle deset meseci upotrebe Šivambua posvećenik postaje skladište svetlosti. Posle jedanaest meseci svi delovi njegovog tela postaju kristalno čisti i sjajni. Posle godine, on je sjajan kao sunce. Posle dve godine on urinira element zemlju, posle tri godine vodu, posle četiri godine vatru, posle pet godina vazduh, posle sedam godina Ahamkaru (osećaj o Ja), i posle osam godina element Budi (Mahat); sve ih osvaja ovim redom. Posle devet godina upotrebe on je oslobođen od samog rođenja i smrti. Posle deset godina upotrebe on može da se kreće po nebu bez ikakvih napora. Posle dvanaest godina postaje besmrtnan. Zmiје i druga otrovna stvorenja ne mogu mu ništa. Otrovnost je nemoćan protiv njega, nikada ga ne može ubiti. Vatra ga ne može opeći, i on

ostaje da pluta na vodi kao deбло.”

Na drugom mestu Gospod Šiva kaže Parvati: “Jogi koji uzima Šivambu svakodnevno ujutru kroz nos, uništava sve bolesti koje su nastale od Vate (Vata), Pite (Pitta) i Kafe (Kapha). Njegova probava se poboljšava i telo postaje jako.

Ko god masira svoje telo Šivambuom, tri puta danju i tri puta noću, postaje dugovečan. Svi njegovi zglobovi postaju jaki. Postaje slobodan od bolesti i postiže blaženstvo.”

Čak i ako ostavimo po strani sve hiperbole i par-normalna tvrđenja, jedna stvar ostaje kristalno jasna. Urin je sigurno veoma, veoma efikasan, neškodljiv lek koji oslobađa telo od bolesti i čini ga jakim.

ĐAINISTIČKA TRADICIJA

U Āin (Jain) religiji takođe nalazimo tradiciju pijenja urina radi čišćenja tela i uma. Evo odlomka iz Ačarja Badrabahijeve Vjavahasutre (Ačarya

दो पद्धिमात्रो पन्नताओ । तं जहा-नुद्विधा वा भोय पद्धिमा, महत्त्विया च मोयपद्धिमा ।
चद्विधायां भोयपद्धिमां पद्धिपन्नस्य कृणुगारस्ता कल्पद्—ते पद्धमनिद्राहकाल-समयसि वा चरम-
निद्राहकालसमयसि वा बहिषा गामस्ता वा (वृ० १ उ० सू० ३) राधहापोए लगसि वा चणदुगंसि
वा पध्वर्थसि वा पध्वर दुगंसि वा मोच्या आरुभद् भोदसमेग वारेद् । आभोच्या आरुभद् सोलसमेग
कारेद् । आए जाए मोह आईच्ये दिया आगच्छेद् ॥४१॥ महत्त्वियायां मोउपद्धिमा आरु चणदुगंसि
वा मोच्या आरुभद् सोलसमेग वारेद्; अमोच्या आरुभद् अट्टासमेग वारेद् । आए जाए मोह
आइच्ये दिया आगच्छेद् ॥ ४२ ॥

Bhadrabahu’s Vyavahasutra) koji kaže:

“Opisana su dva zaveta. To su blaži urinski zavet i stroži urinski zavet. Muni koji prihvata blaži urinski zavet, treba da ga prihvati i održi početkom ili krajem leta, izvan sela ili grada, u džungli, na planini ili između

planina, u pećini ili samoći. Ako ga prihvati sa hranom, onda treba da ga prekine posle šest postova. Ako ga prihvati bez hrane treba da ga prekine posle sedam postova. Stroži zavet se takođe treba prihvatiti i održati na svim, gore navedenim mestima. Bez hrane zavet treba prekinuti posle sedam postova, a sa hranom zavet treba prekinuti posle osam postova. Za vreme posta, dnevni urin treba da se uzima samo danju.”

IZ BIBLIJE

U Bibliji se takođe pominje urinoterapija sledećim zagonetnim rečima: “Pij vodu iz svoje sopstvene cisterne. Kada postiš, maži svoju glavu i peri svoje lice.” Prvi koji je razumeo značenje ovih reči bio je Dž. V. Armstrong (J.W. Armstrong). Kako su one promenile njegov ceo život druga je priča, koju ćemo ispričati malo kasnije. Dosta je da se kaže, da je u svakoj civilizaciji i u svakoj religiji i u svako doba, urinoterapija bila poznata i korišćena sa uspehom.

2

SPASITELJI URINOTERAPIJE

Videli smo da iza urinoterapije stoji veoma stara tradicija vredna poverenja. Nekada su ljudi bez oklevanja koristili urin kao lek. Ali onda su nastale medicinska nauka, alopacija i indijska ajurveda. U alhemiji su rađena mnoga važna istraživanja. Detaljno su proučavana svojstva biljaka i minerala, zajedno sa njihovim efektima na ljudsko telo. Otkriveni su mnogi lekovi koji imaju čudan efekat na telo i um, i ljudi su bili privučeni njihovim novim otkrićima. Počeli su da veruju da biljke, minerali i druge slične supstance, imaju neke misteriozne i superiorne moći, i da su one pogodnije za lečenje raznih tipova bolesti. U isto vreme, ljudi su se udaljavali od prirode, i ideja da je urin nešto prljavo ušunjala se u njihovo mišljenje. Tako je urinoterapija postala zastarela i skoro nezamisliva preporuka u mnogim delovima sveta.

Moramo priznati sebi da su u svako doba postojali barem neki pojedinci koji su imali ogromnu ljubav prema istini, i bili spremni da je uspostave po svaku cenu. Dž. V. Armstrong iz Engleske i Raodibai Manibai Patel (Raajibhai Manibhai Patel) iz Indije bili su takve duše. Oni su tvrdili i dokazali da je urin lekovito sredstvo bez premca. Možemo samo zamisliti kako je bila stvar velike hrabrosti i ubeđenja, istražiti validnost

tvrđenja urinoterapije i primeniti je na sebi, pred licem tako negativno nastrojenog javnog mnjenja. U ovom poglavlju opisaćemo neke detalje iz njihovog života i rada.

DŽON V. ARMSTRONG

Teško je naići na posvećeniji i jednostavniji život od života pokojnog Džona V. Armstronga (John W. Armstrong). On je, po svim standardima, bio istinski spasitelj urinoterapije u savremenom dobu. Za razliku od većine pisaca, on nije imao želju da se postavi pod svetla reflektora. On je prvo na sebi isprobao sva sredstva koja je smatrao da su od koristi za organizam, a onda zauvek oslobodio od bolesti hiljade drugih. Njegovi uspesi bili su izvanredni, ali čak i tada nije imao želju da objavi svoja otkrića u obliku knjige. Samo zbog neprestanih zahteva svojih prijatelja, on je priredio svoju čuvenu knjigu o urinoterapiji, *Voda života (The Water of Life)*. Knjiga je veoma duboka i napisana konciznim stilom. Da bi se temeljno razumele njegove ideje mora se isčitavati više puta.

Iz knjige saznajemo da su Armstrongovi roditelji bili jednostavni ljudi. Njegov otac je lečio bolesti krava, konja i pasa, tretirajući ih njihovim urinom. To mu je bio hobi, a ne profesija. Mi danas kravi ili konju apliciramo urin kroz bambusovu cev, a on je u ove svrhe koristio rog. Na osnovu ovih sećanja, Armstrong je u svojoj knjizi opisao metod urinoterapije i za životinje i ptice.

Prvo testiranje urina kao leka Armstrong je izveo na sopstvenom telu. On je patio od poslednje faze tuberkuloze. U to vreme nije bilo antibiotika kao što su

streptomycin, penicilin, i sl. Tuberkuloza je smatrana neizlečivom bolešću, i pacijent je bio osuđen na laganu smrt. Kako je Armstrong izlečen od ovog ubice, i kako je otkrio urinoterapiju za sebe, interesantna je priča o jakoj volji i dubini vere u mudost prirode i slavu Boga. Sledi opis ovog događaja baziran na njegovoj knjizi *Voda života*.

Kada je Armstrong opisivao svoje prvo iskustvo sa urinoterapijom rekao je da u svojoj knjizi ne želi da koristi reč *Ja*, ali pošto je hteo da ostavi snažan utisak o istini urinoterapije na svoje bližnje, osećao je da je mnogo bolje da prenese svoje sopstveno iskustvo, nego da pruži obilje argumenata u njenu korist.

U vreme prvog svetskog rata, tj. 1914, Armstrong je imao 34 godine, i želeo je da pristupi vojsci. Po pravilu, otišao je na lekarski pregled pred lekarsku komisiju, radi utvrđivanja sposobnosti za vojsku. Pošto su ga pregledali, četvorica lekara su izjavila da je nesposoban za vojsku jer je tuberkulozni bolesnik. Zatim su ga savetovali da se obrati nekom kompetentnom lekaru. Tako je Armstrong konsultovao specijalistu za tuberkulozu. Specijalista je smatrao da njegovo stanje nije ozbiljno. Rekao je Armstrongu da nema tuberkulozu, već da je u pitanju samo slučaj kašlja i prehlade. Kao tretman, lekar mu je preporučio da preseli prebivalište na neko bolje provetreno mesto, i da uzima dosta hranljivih sastojaka u ishrani. Armstrong je zdušno poslušao njegov savet i čak se za godinu dana ugojio oko 13 kg. Međutim, on nije bio u potpunosti zadovoljan svojim zdravstvenim stanjem. Zato se obratio drugom specijalisti za tuberkulozu, koji mu je rekao da su mu oba plućna krila zaražena tuberkulozom. On je upozorio Armstronga da

zanemari pogrešnu dijagnozu prvog specijaliste i da počne ozbiljno da tretira svoju bolest. Drugi savet mu je bio da Armstrong nastavi da uzima dosta ugljenih hidrata (kao što su skrob i šećer), da bi očuvao energiju. Kao rezultat pridržavanja ovih saveta, Armstrong je pored tuberkuloze dobio i dijabetes. Da bi se oslobodio dijabetesa morao je da se podvrgne veoma napornom i bolnom tretmanu. U tom tretmanu, pio je šest velikih čaša vode dnevno, četiri dana u nedelji. Ostala tri dana u nedelji bilo mu je dozvoljeno da uzima male količine hrane, veoma polako, i posle temeljnog žvakanja. Kao rezultat ovih dosadnih vežbi, Armstrongu su otekli jezik i desni, a zubi su ga veoma boleli. Postao je uznemiren i nije mogao propisno da spava. Nervi su mu oslabili i postao je iritabilan. Tretman je trajao šesnaest nedelja. Mada su se kašalj i drugi manji problemi smanjili, on nije bio zadovoljan rezultatima. Konačni ishod dvogodišnjeg medicinskog tretmana je, da je Armstrong potpuno izgubio poverenje u lekare i počeo da sprovodi eksperiment na sebi, protiv njihovih saveta i upozorenja.

Do tada je već bio veoma slab, bolestan i beživotan. Onda je jednog lepog jutra naišao na ovu rečenicu u petom poglavlju Biblije: "Pij vodu iz svoje sopstvene cisterne." Ovaj redak ga je podsetio na stare slučajeve koje je lečio njegov otac, koristeći urin pacijenata kao lek. Bio je ubeđen da je značenje gornje rečenice iz Biblije, da treba piti sopstveni urin da bi povratili zdravlje. Kako je on sledio ovu zapovest do slovca i povratio svoje zdravlje u potpunosti, biće ukratko opisano.

Armstrong je postio na urinu i vodi iz slavine četrdeset pet dana. Jedini saputnik na ovom dugom postu, bila je njegova jaka rešenost i nepokolebljivo

ubedenje u Božje reči. Iako je, sudeći prema tadašnjim lekarima, nemoguće da se telo održi više od jedanaest ili dvanaest dana bez hrane, Armstrong je nastavio post. Za to vreme mazao je svoje telo urinom. Otkrio je da je ovaj postupak izuzetno koristan. Motivaciju za mazanje tela urinom dobio je iz ove rečenice iz Biblije: "Kada postiš, maži svoju glavu i peri svoje lice."

Posle 49 dana, Armstrong je prekinuo post sirovim mesom. Nije osećao nikakvu uznemirenost, samo jaku glad. Bio je oprezan sa hranom nekoliko dana, i nastavio redovno da pije urin. Na kraju svog eksperimenta osećao se podmlađenim i telom i duhom. Bio je pun života i kreposti. Izgledao je jedanaest godina mlađi nego što je stvarno bio. Koža mu je postala meka i sjajna. (U principu, bezbedno prekidanje gladovanja počinje se razblaženim sokovima, zatim postepeno sokovima veće koncentracije, svežim voćem i povrćem respektivno. Nepridržavanje ovog uputstva može dovesti do ozbiljnih posledica. Prim. ured.)

Ovo je Armstrongovo lično svedočanstvo. Zar ne zvuči čudesno? Da. Ali činjenice su često jače od fikcije. Armstrong je kasnije u knjizi pisao, da je u vreme pisanja imao šezdeset godina, ali da je izgledao veoma mlado i u formi. Priznao je da je značenje navedenih rečenica iz Biblije, koje im je on pripisao, možda arbitrarno, i da nije mudro tvrditi da je to pravo značenje. Ali za njega je ono funkcionisalo, i to je funkcionisalo čudesno. Ljudi tumače Bibliju po svojim sopstvenim osećanjima i verovanju, i sva ta tumačenja znaju da donesu dobro na svoj način.

Prema Armstrongu, čovek ne treba da drži svoja saznanja i iskustva samo za sebe. Treba da ih deli sa

drugima za dobrobit čovečanstva. Armstrong je probao svoje lekovito sredstvo na 40 000 pacijenata, i većina njih je zahvaljujući tome potpuno ozdravila. U svojoj knjizi je opisao uspešno lečene slučajeve gangrene, tuberkuloze i raka, bolesti koje se i danas smatraju neizlečivim. Mnoge od tih slučajeva opisali smo na drugom mestu u ovoj knjizi.

Armstrongov život bio je istinski izuzetan, i posvećen služenju istini i čovečanstvu. On će još dugo vremena inspirisati sledeće generacije.

RAOĐIBAI MANIBAI PATEL

Raođibai Manibai Patel (Raojibhai Manibhai Patel) je bio veliki istraživač dvadesetog veka u pravom smislu te reči. □iveo je izuzetan život služeći naciji i društvu. Iznad svega, njegova ljubav prema istini za primer je svima. Ove kvalitete stekao je radeći u bliskom kontaktu sa Gandijem. Njegov rad na oživljavanju urinoterapije u Indiji, zauvek će čuvati njegovo ime od zaborava.

Raođibai je rođen 23. juna 1888. u oblasi Keda u Guđaratu. Tamo je stekao obrazovanje pod vođstvom znamenitog učitelja Motibai Amira (Motibhai Amir). 1907. održan je kongres u Surat, kome je prisustvovao i Raođibai, i bio duboko inspirisan putem služenja naciji. Usled porodičnih neprilika morao je da napusti studije i ode u Južnu Afriku. Tamo je otvorio svoju radnju, ali mu savest nije davala mira. □eleo je da služi svojoj naciji i dostigne spiritualno znanje. U to vreme je Gandi bio u Africi. Raođibai je nastavio da se dopisuje sa njim, i sa vremena na vreme sledi njegova uputstva. Konačno je 1912. pristupio Feniks ašramu. Tamo je učestvovao u

nenasilnim protestima koje je započeo Gandi, i postao potpuno predan ašramu.

1915. se vratio u Indiju zbog bolesti svog ujaka i situirao se u Gandijevom Satiagra ašramu u Ahmedabadu. Posle toga, njegova životna istorija je integralni deo istorije borbe za slobodu u Indiji. Uvek je bio na prvoj liniji fronta i u to vreme često u zatvoru. Posle proglašenja nezavisnosti ostao je aktivan na mnogim političkim i socijalnim poljima, i služio je naciji u svetlu Gandijeve filozofije.

Posle atentata na Gandija, njegova interesovanja za društvena i spiritualna pitanja postala su još intenzivnija. Neustrašivo je digao glas protiv korupcije u Guđaratu. Nikada se nije zadovoljavao samo pukim kritikama ili savetima; kad god bi mu se neki pojedinac ili institucija obratili za pomoć, davao je sve od sebe da im reši problem. Nikoga se nije plašio, bez obzira na njegov položaj ili reputaciju, i nikad se nije stideo da lično obavlja i najbanalnije poslove. Raodibai je bio veoma voljen i poštovan zbog svojih kvaliteta, a siromašan narod smatrao ga je svojim istinskim dobročiniteljem.

1953. je Džavaharlal Nehru osnovao Bharat Sevak Samađ (BSS). Raodibai je bio odgovoran za BSS u Guđaratu i bio je posvećen tom poslu do svoje smrti. Preko platforme BSS-a borio se protiv mnogih društvenih zala i dolazio u kontakt sa mnogim važnim i ne tako važnim osobama.

Njegov najvažniji posao u životu bio je da oživi urinoterapiju u Indiji. Još od svoje rane mladosti, kada je boravio u južnoj Africi, bio je verni sledbenik Naturo terapije. U vezi sa tim na njega su primarno uticale ideje Mahatme Gandija. 1954. doživeo je srčani udar.

Povremeno je morao da se obraća lekaru, ali je olakšanje bivalo samo trenutno. Razboljevao bi se dok je radio. Negde u to vreme došao je da primerka Armstrongove knjige *Voda života*. Odlučio je da proba urinoterapiju na sebi. Pošto se uverio u efikasnost ovog lekovitog sredstva, ubeđivao je svoje bliske prijatelje da ga, kad god mogu, probaju. Rezultat njegovih nastojanja bio je, da su se mnogi njegovi prijatelji oslobodili svojih bolesti. Ohrabren ovim rezultatima, Raodibai je o svojim podvizima pisao u novinama. Njegovi članci bili su naširoko čitani, i pacijenti, naročito iz različitih delova Guđarata ali i iz cele Indije, su imali koristi od urinoterapije. Oni su dobijali indirektna, a ponekad i direktna uputstva od Raodibaia. Posle toga, BSS je preuzeo na sebe zadatak popularizovanja urinoterapije. Raodibai je pokazao veliku moralnu hrabrost i rešenost kada je započeo i sprovodio svoje radikalne eksperimente uprkos snažnim protivljenjima. Od samog početka, većina lekara i vaidja bili su protiv njega, i pokušavali su da ga obeshrabre svojim gorkim i sarkastičnim kritikama. I neke novine su im se pridružile u osudi Raodibaia. Međutim, on je ostao nepokolebljiv. Na kraju su neki lekari i vaidje otvorenog uma proučili tvrdnje o urinoterapiji, i pošto su bili ubeđeni, pružili su punu podršku Raodibaiu.

Raodibaijev jedini cilj u popularizaciji urinoterapije bio je da služi siromašnom i bespomoćnom narodu Indije, ali i celom čovečanstvu. Napisao je veoma važnu knjigu o urinoterapiji, koja je objavljena na engleskom, hinduskom, guđaratskom i mnogim drugim jezicima Indije. U ovoj knjizi je potpuno autentično opisao veliki broj slučajeva pacijenata koji su se oporavili od različitih bolesti. Mi smo izvukli ogroman dobitak iz njegovih, kao

i iz Armstrongovih iskustava. Iskustva velikih ljudi su javno dobro i treba ih prenositi što je više moguće.

Šri Morardi Desai je u uvodu njegove knjige o urinoterapiji napisao da je Raodibai svoja iskustva u korist ljudi širio sa takvom hrabrošću i snagom da bi mu i mladi mogli pozavideti. Zaista, starost ne zavisi samo od tela. Kada je neko mlad duhom, mlad je zauvek.

3

OBRAZLOŽENJE URINOTERAPIJE

Pokušaćemo da analiziramo sadržaj urina sa hemijske i biološke tačke gledišta, i razmotriti izvesne primedbe koje se obično iznose protiv njegove upotrebe kao leka.

ŠTA JE URIN?

Čini se da je ovo pitanje suvišno, ali nije tako. Mada svako zna da je urin proizvod telesnog sistema za

Urinarni sistem

izlučivanje, njegovi hemijski i biološki detalji su složeni.

Ispred je prikazan i dijagram urinarnog sistema. Iz dijagrama se jasno vidi da je bubreg verovatno najvažniji organ odgovoran za proizvodnju urina. Međutim, hemijske komponente koje se nalaze u urinu proizvode se u različitim delovima tela, i svaka je veoma važna. Svaka hemikalija ima svoja svojstva. Pogledaćemo sastav urina malo pažljivije.

HEMIJSKI SASTAV URINA

Biohemijski 100 ml urina normalnog i zdravog čoveka sadrži sledeće sastojke:

Sastojci	Količina (u miligramima)
1. Urea N (Azot iz uree)	682,00
2. Urea	1459,00
3. Kreatinin N	36,00
4. Kreatinin	97,20
5. Mokraćna kiselina N	12,30
6. Mokraćna kiselina	36,90
7. Aminokiseline N	9,70
8. Amonijak N	57,00
9. Natrijum	212,00
10. Kalijum	137,00
11. Kalcijum	19,50
12. Magnezijum	11,30
13. Hloridi	314,00
14. Ukupni sulfati	91,00
15. Neorganski sulfati	83,00
16. Neorganski fosfati	127,00
17. N/10 kiselina	27,89
18. PH urina	6,40

PROMENE U URINU

Mora se imati u vidu da vrednosti iz tabele nisu fiksne. Sadržaj urina varira od čoveka do čoveka, i kod istog čoveka u različito vreme. Posebne promene u urinu dešavaju se kada je čovek bolestan ili uzima lekove. Ove promene u urinu pomažu lekarima da utvrde prirodu bolesti bolesnika. Međutim, to se nas ne tiče. Naš je prilaz potpuno drugačiji.

Osoba koja se neuredno hrani imaće različit urin u različitim prilikama. Poznato je da ako neko jede puno začina, naročito čilija, ima iritirajući urin. Ljudi koji uzimaju multivitamine imaju crvenkasti urin. Tako, kod nekog ko uzima mnogo šećera u različitim formama, može se naći šećer u urinu, mada to ne znači da je dijabetičar. Promene godišnjih doba takođe utiču na količinu i boju urina. Leti se količina urina smanjuje, a boja postaje tamnija. Zimi postoji tendencija tela da proizvede više urina. Ono što mi želimo da pokažemo je da promene u urinu zavise od mnogih unutrašnjih i spoljašnjih faktora.

URIN JE TONIK

Ako pažljivo pogledamo tabelu sastojaka urina videćemo da su date hemijske supstance esencijalne za rast i održavanje ljudskog organizma. Ova tabela izgleda kao formula za neki veoma dobar tonik za telo. I zaista, urin je najbolji raspoloživi tonik na svetu, a još je i besplatan.

Neki lekari istrajavaju u stavu da su supstance koje se urinom izlučuju iz tela beskorisne i škodljive po organizam. Ali, kao što smo već pokazali, ovde date analize

govore suprotno. Zar kalcijum nije važan za telo? Zar svaki tonik ne sadrži kalcijum, magnezijum fosfat, natrijum karbonat, kalijum, itd. Čak je i urea vrlo važna za zaštitu telesnih ćelija, i u mnogim slučajevima alopatski lekari mešaju je sa drugim lekovima i daju pacijentima. Kako se, i zašto onda kaže da su ove hemikalije štetne po organizam? Da li zbog toga što se proizvode u ljudskom telu, a ne u hemijskoj laboratoriji? Ako je ovo razlog, onda je on potpuno pogrešan, jer su hemikalije proizvedene u našem telu daleko superiornije od onih proizvedenih u bilo kojoj fabrici na svetu. Naše telo pravi najbolji tonik za nas. Šta više, urin nije mrtav tonik, kao oni što se prodaju u flašama. To je živa tečnost, i to naročito za nas napravljena od našeg tela. Ništa nije pogodnije za naše zdravlje, od našeg urina.

Postoje mnogi hormoni i druge sekrecije u urinu u vrlo malim količinama. Oni imaju mnoga životvorna svojstva. Vrlo su dobri za kožu i održavaju mladost. Neke inostrane firme koriste ljudski urin za proizvodnju tonika za kožu, sapune i druge kozmetičke preparate. Mi iz neznanja odbacujemo najvredniju stvar koja nam je besplatno dostupna, a onda, teško zarađen novac bacamo za nabavku iste stvari u skrivenom obliku.

PODRŠKA BIOHEMIJSKOG SISTEMA MEDICINE

Sa tačke gledišta biohemijskog sistema medicine, soli i hemikalije koje se nalaze u telu, najbolji su lek. Treba održavati njihov balans da bi se imalo perfektno zdravlje. Ovo razmatranje takođe daje podršku urinoterapiji, i dokazuje da je ona razuman i naučan sistem.

PODRŠKA HOMEOPATIJE

Postoji još jedno gledište vredno ozbiljnog razmatranja. Kada je telo bolesno, ono proizvodi neke strane materije i antitela. Ona izlaze iz tela preko urina. Tako urin bolesnika, pored hranljivih soli, sadrži i antitela i neke produkte bolesti. Kada pacijent uzima ovakav urin i maže telo, korisne i hranjive soli urina raspodeljuju se po telu i hrane ga, dok antitela deluju na bolest kao lek, po principu homeopatije i vakcinacije. Tako se bolest leči a telesna snaga vraća jednim istim lekom - urinom. Šta više, ne treba vam nikakva dijagnoza niti rendgenski pregled.

PRINCIP ĐUBRIVA

Svaki zemljoradnik zna da je stajsko đubrivo, koje je ništa drugo do mešavina kravlje i volovske balege koja se raspada, sa zelenim i suvim lišćem i travom, veoma dobro za useve. Isto tako, i ako se zeleno i suvo lišće sa drveta pomeša sa tlom u korenu tog drveta, drvo postaje jače. Ono daje veće i slađe plodove. Ponekad zemljoradnici poseju nešto useva, pa kad ono malo izraste, oni ponovo kultivišu njivu. Zeleno lišće, korenje i stabljike biljaka mešaju se sa tlom njive i služe kao najbolje đubrivo za tu njivu. Zašto onda ne primeniti isti princip na ljudsko telo. Urin, tzv. otpadak od tela, mora hraniti telo po istom principu. I on to radi. Činjenice su činjenice, i može da ih verifikuje praktičnim eksperimentima bilo gde, bilo ko, ko želi da sazna istinu.

URIN JE JEDAN LEK ZA SVE BOLESTI

I da i ne! Da, jer vam ne treba nijedan drugi lek osim pacijentovog urina. On sam je u potpunosti dovoljan. Međutim, u stvari, to nije jedan lek koji uvek radi. Iz gornje diskusije do sada mora biti jasno da se urin menja sa bolešću i stanjem tela, i zato se svaki put kad je telo bolesno proizvodi različiti urin koji je specifičan za tu bolest.

URIN JE PROTIVOTROV I UBIJA KLICE

U ajurvedi se tvrdi da je ljudski urin protivotrov i naziva se životvornim. Pored toga što je protivotrov, urin ima i svojstvo da ubija klice. Za razliku od terpentina, benzoinskih tinktura i drugih sredstava za uništavanje klica, urin nema loših sporednih efekata.

NEKI LEKARI KRIŠOM KORISTE URINOTERAPIJU

Raodibai je pisao o slučajevima kada su neki lekari koristili urinoterapiju bez znanja njihovih pacijenata. Obično bi od pacijenta tražili da im donese urin na analizu, a onda mu ga davali kao lek. Nekad su, da bi sakrili ovu činjenicu, davali boju u urin. Ova taktika je sprovedena jer su imali u vidu činjenicu da bi pacijent obično odbio da pije svoj urin, ako bi mu to otvoreno rekli.

Jednom je jedan reumatični pacijent otišao kod vaidje koji mu je dao malo pepela i rekao da mu je dao Ratna-Basmu. Ratna-Basma je veoma skup lek, koji košta oko 1000 Rs. za deset grama. Vaidja mu je uzeo dosta novca i rekao da uzima Ratna-Basmu sa svojim urinom.

Pacijent je poslušao njegov savet i odmah mu je bilo bolje. U međuvremenu, desilo se da je pročitao Raodibaiev članak o urinoterapiji. Pacijent je upoznao Raodibaia i posle razgovora sa njim, bacio je sve svoje lekove. Počeo je da uzima svoj urin i ozdravio.

MIŠLJENJA NEKIH LEKARA, VAIDJA I DRUGIH VAŠNIH LJUDI

Tokom moje karijere kao praktičar medicine, koristio sam urinoterapiju u mnogim prilikama, kao što će biti jasno iz istorije slučajeva. Međutim, nije bilo moguće da sprovedem takozvane naučne eksperimente da bi dokazao njenu vrednost. Glavni razlog ovog mog stava je taj, što nikada nisam smatrao da je potrebno bilo kome dokazivati vrednost urinoterapije. Po meni, to je bilo samo po sebi očigledno. Drugi važan razlog je što ljudi nisu naklonjeni urinoterapiji. Imaju ortodoksne i pristrasne poglede po ovom pitanju. Zato nisam mogao da znam mišljenja mojih kolega lekara o ovoj temi. Ipak, izložiću ovde mišljenja nekih lekara i vaidja, koje je zabeležio Raodibai.

Postoji lekar u Ahmedabadu koji se zove Magan Lal Salaria. On je napisao ozbiljnu studiju ajurvedskog Sušurta (Sushurt). On izvodi operacije koje se baziraju na ajurvedskom medicinskom sistemu. Njegova je bolnica prilično obična i nije naročito dobro opremljena. Ali činjenica je, da je on sproveo stotine uspešnih, manjih i većih operacija. Ni jedna nije bila opasna po pacijente. On čvrsto veruje u urinoterapiju, i dokazao je da je urin od velike pomoći i pri operacijama. Njegovo je otkriće da urin održava srce jakim tokom operacije, i on uvek svo-

jim pacijentima daje urin pre operacije. On je od 1958. prestao da koristi *Atropin Eple drive* ili injekciju *Lobelona* u ove svrhe, kada je uspešno izveo operaciju slepog creva uz pomoć urina.

Šri Bapalal Ganpati Vaidja Ačarja iz Šri Nat Ajurved Mahaviđalaja Surata izdašno je hvalio urinoterapiju. On je pokazao da je urinoterapija poznata u Indiji od davnina, i da se pominje u svim važnim delima ajurvede. On je iz svog ličnog iskustva preporučivao upotrebu mešavine urina i pepela za lečenje rana i plikova.

Vaidja Karuna Šankar Ram Šankir Trivedi iz Guđarata napisao je 17. 11. 1958. članak u *Insattai*. On je dao naučnu podršku urinoterapiji citirajući mnoge navode iz starih klasika ajurvede i slućajeve iz svog ličnog iskustva. Kada je imao osam godina, ušla mu je stonoga u uvo. Bila je noć i bilo je mračno. Bol je bio nepodnošljiv. Njegov brat urinirao mu je u uvo, po saveću jednog starca. Bol je momentalno uminuo. Ujutru su pronašli stonogu mrtvu i u delovima, blizu otvora uveta.

Čuveni engleski lekar dr T. Vilson Dičmen (T. Wilson Dichman) pisao je u jednom članku da je urin veoma efikasan za sve bolesti. Postoje hiljade lekova i teško je od svih njih odabrati odgovarajući lek za pacijenta. Urin spašava lekara od pogrešnog izbora.

Engleski autor K. Skot (C. Scott) dao je zanimljiv izveštaj o dr V. H. Bakstorovoj (W.H. Buxtor) primeni urinoterapije u svojoj knjizi *Doctors Disease and Health* (*Lekareva bolest i zdravlje*). Dr Bakstor je redovno pio urin, i napisao je mnogo članaka o urinoterapiji. Veoma je dugo živeo. Dr Bakstor je izlečio svoj komplikovani rak upotrebom vlažnih pakovanja urina i pijenjem urina. Bio je čvrsto uveren da je urin najbolje sredstvo na svetu

za ubijanje klica. On je pio tri puna pehara urina dnevno, a za očuvanje vida je koristio urin kao kapi za oči. Po njemu, urin je veoma dobar i bezopasan laksativ.

Kaka Kalelkar, poznati gandista i literarna figura hinduskog sveta, bio je veliki pristalica urinoterapije. Dobro je poznat stav Morardi Desaia o ovome. U svojoj knjizi *Nature Cure (Prirodni lek)* on kaže: "... Temeljnim istraživanjima otkrio sam veoma korisnu praksu pijenja urina kod jogija koju oni upražnjavaju već hiljadama godina. Daljim istraživanjem otkrio sam postupak koji se preporučuje u dve hiljade godina staroj grčkoj knjizi... Posmatrao sam neke životinje kako piju svoj urin. Nekada su majke terale svoju decu da piju svoj urin za lečenje stomaćnih problema... I sam sam probao ovo sredstvo, i po mom savetu i mnogi drugi su ga probali na sebi. Video sam kako su njime izlečeni slučajevi dijabetesa i tuberkuloze. Za bolesti očiju, ušiju, zuba i kože, to je najefikasnije lekovito sredstvo....."

Sva ova razmatranja razvejala su sumnje da je urin nešto prljavo i škodljivo za organizam. Naprotiv, on je živi rastvor. On sadrži sastojke koji grade i hrane ljudska tkiva i krv.

U celokupnom činu stvaranja ne nailazimo ni na najmanje stvorenje o čijim se životnim potrebštinama priroda nije u potpunosti pobrinula. Ljudsko telo je takođe opremljeno da proizvodi lekovito sredstvo protiv svih bolesti od kojih bi moglo da oboli u toku života, i to sredstvo je urin.

Konačni i najdublji argument u korist urinoterapije je da ona uspeva. Svako može da je isproba na sebi. Na kraju krajeva, to je jedino i važno.

4

TEHNIKE URINOTERAPIJE

Na početku želimo da naglasimo veoma važnu činjenicu da je svaka urinoterapija u stvari auto-urinoterapija. To samo znači da se pacijentu daje uvek samo njegov sopstveni urin. Samo u ekstremnim slučajevima, kada urin pacijenta nije dostupan (urin je stopiran ili je pacijent nesvestan), dopušteno je uzimati urin drugih osoba. Čim urin pacijenta postane dostupan, mora se preći na korišćenje njegovog urina.

Primena urina može se podeliti na pet kategorija:

- (1) Mazanje tela urinom,
- (2) Pijenje urina,
- (3) Post na urinu i vodi,
- (4) Upotreba vlažnih pakovanja urina,
- (5) Upotreba drugih prirodnih lekova sa urinskom procedurom.

TEHNIKA MAZANJA TELA URINOM

Izuzev posekotina, rana, opekotina, velikih čireva i oticanja kože, tretman bolesti treba početi mazanjem tela urinom. U te svrhe, urin koji je čuvan neko vreme smatra se boljim od svežeg urina. U *Šivamba Kalpi* (Shivambhu Kalpa) se preporučuje urin star 36 sati, a

Armstrong je savetovao da se koristi urin star 5-7 dana. Izgleda da je Armstrongov savet razumniji, jer se u starijem urinu oslobađa više amonijaka, koji pomaže bržu apsorpciju urina kroz kožu. Za osobu prosečne građe, za mazanje je dnevno potrebno dva, tri decilitra urina. Da bi se zadržala zaliha sedam dana starog urina, potrebno je sedam velikih flaša. Flaše trebaju biti dobro zatvorene, da bi se izbegla mogućnost ulaska nekog insekta. Pošto je urin sam po sebi ubica klice, u skladištenom urinu ne stvaraju se klice. Bolje su flaše sa velikim otvorom, da bi moglo da se urinira direktno u njih. Trebalo bi da se numerišu, radi lakše upotrebe.

Bolje je da se urin malo zagreje pre upotrebe, naročito zimi. Pola urina treba sipati u staklenu posudu i treba mazati njime pola tela. Ostatak od ovog urina treba baciti jer u procesu postaje prljav. Onda treba upotrebiti drugu polovinu urina, za mazanje preostale polovine tela. Telo treba mazati lakom rukom. Nije potrebna apsolutno nikakva upotreba sile u tom procesu. Ne bi trebalo da pacijent oseća neprijatnost. Ako telo treba da se maže jednom dnevno, idealno je da proces traje dva sata. U slučaju da pacijent odluči da se maže dva puta dnevno, onda je dovoljno 75 minuta za jedno mazanje. Posebnu pažnju i više vremena treba posvetiti glavi, vratu, licu i tabanima. Ako pacijentov urin nije dovoljan, za mazanje se može upotrebiti urin bilo koje druge zdrave osobe.

Ako se tretman bolesti započne mazanjem urinom, zagarantovan je brži oporavak. Nekada se desi da posle četiri ili pet dana mazanja izlaze otrovi iz tela u obliku bolesti kože ili malih čireva. Ne treba se brinuti zbog ove manifestacije, niti uzimati bilo kakav lek za lečenje ovih poremećaja kože. Ove bolesti kože treba tretirati samo

urinom. Mazanje urinom isteruje iz tela sitne bolesti. Ovim postupkom se za 10 do 15 dana leče šuga, kosopasica (opadanje kose u pećatima) i ekcem. Međutim, za druge tvrdoglave bolesti koje dugo traju, potrebno je postiti na urinu i vodi. Kada pacijent duže vreme uzima puno lekova, za čišćenje tela post postaje neophodan.

Važna informacija u vezi sa mazanjem urinom je da bi se trebalo često kupati, barem jednom ili dva puta posle mazanja. Može se koristiti mlaka ili hladna voda, kako vam prija. Bolje je pri kupanju ne upotrebljavati sapun.

Armstrong je mazanju urinom pridavao veliku važnost. Ako se za vreme posta na urinu i vodi ne koristi mazanje, korisni efekti posta ne mogu se realizovati. Za vreme posta na urinu, srce i bubrezi rade više da bi apsorbivali urin, i kao rezultat toga povećava se palpitacija srca. Armstrong je i sam doživeo povećanu palpitaciju srca za vreme njegovog prvog posta. Kada je telo namazano urinom, poboljšava se cirkulacija krvi i palpitacija srca se dovodi pod kontrolu. Ako se cirkulacija krvi ne poveća zajedno sa povećanim teretom na srce, rezultat je palpitacija. Kada je Armstrong mazao telo urinom, pulsacija njegovog srca se smanjila. On je mogao i da zadrži visok nivo energije i da radi tokom celog dana. Mazanje je, takođe, rezultiralo mekom i sjajnom kožom.

TEHNIKA PIJENJA URINA

Ljudi mrze urin. Imaju puno nepotrebnih predrasuda o njegovom ukusu i mirisu. Samo zbog predrasuda, piti urin je tako teško. Ako mislimo racionalno shvatićemo da je ukus samo stvar navike. Kada neko nešto stalno jede, počne da voli i njegov ukus. Na

primer, setite se crnog ili belog luka, ili čak čilija. Kada se nešto od ovoga da detetu prvi put, sigurno mu se neće dopasti njegov ukus ni miris. Crni i beli luk imaju jako oštar miris, ali posle nekog vremena formira nam se ukus, i prihvatamo njihov miris. Mnogi alopatski lekovi imaju odvratan miris i ukus, ali ih ljudi ipak uzimaju.

Tako, ko god ima hrabrosti i stavi svoje predrasude u stranu, može koristiti urin i požnjeti koristi od urinoterapije. Ako je teško piti urin sve od jednom, može se početi postepeno. Mogu se prvo par dana njime prati zubi, i posle toga biće lakše piti ga.

Kao što je ranije objašnjeno, čovek treba da pije sopstveni urin, ma koliko on bio oporog mirisa, lošeg ukusa i prljavog izgleda. Ne bi trebalo oklevati da ga pijemo zbog njegovih spoljašnjih karakteristika.

METOD POSTA NA VODI I URINU

Za lečenje ozbiljnih i dugotrajnih bolesti, post (gladovanje) na urinu i vodi je obavezan. Armstrong je imao običaj da tretman takvih bolesti otpočne postom. Trajanje posta treba odrediti imajući u vidu stanje pacijenta. Pacijent treba da pije sav urin koji izluči u toku dana i noći. Ako pacijent želi da uzima samo dnevni urin, noćni treba čuvati za mazanje tela. Ako pacijent nema dovoljno svog urina za mazanje, ne škodi da se upotrebi urin bilo kog zdravog čoveka.

Tokom posta na urinu, povećava se srčana palpitacija i ubrzava se puls. To ne treba shvatati ozbiljno. Ritam otkucaja srca će se automatski smanjiti. Ako se mazanje urinom pravilno obavlja, možda i ne dođe do srčane palpitacije. Većinu vremena pacijent neće osećati nikakvu slabost, jer urin nastavlja da ishranjuje telo.

Najbolje je uzimati što je više moguće urina.

Ali, tokom tog perioda, pacijent treba da zadrži priličnu budnost i održava uravnotežen um. Urin isteruje sve skrivene otrove organizma i zato se javljaju izvesne reakcije u vidu proliva, povraćanja i bolesti kože. Ne treba koristiti nikakve lekove za suzbijanje ovih reakcija. To je proces čišćenja tela i ne treba ga ometati. Pustite prirodu svome toku.

Duge postove treba veoma oprezno prekidati. Nužno je biti veoma oprezan i pažljiv nedelju dana posle prekida posta. Unos hrane treba uvećavati vrlo postepeno. Imaćete potrebu da jedete sve više i više, ali morate držati strogu kontrolu nad ovom tendencijom.

Obično se post prekida mosambi sokom, ali ako mosambi nije zreo, ili mu nije vreme, treba ga izbegavati. Umesto toga, potopite par urmi u vodu. Onda ih izgnječite i procedite sok kroz finu tkaninu. Taj ekstrakt je dobar poput mosambi soka. Međutim, dijabetičari treba da ga izbegavaju jer sadrži dosta šećera. Dva, tri dana treba uzimati samo voće i voćne sokove. Posle toga, u dnevni režim može se uvesti malo mleka. Ali pre svega, treba se strogo držati principa postupnosti.

METOD KORIŠĆENJA VLAŽNIH PAKOVANJA URINA

Ako na bilo kom delu tela postoji posekotina, rana, opekotina ili veliki čir, urin treba aplicirati spolja. Dvaput presaviti čistu tkaninu i natopiti je urinom. Ovo pakovanje treba držati pričvršćeno na povređenom delu tela. Ne sme da se dozvoli da se pakovanje osuši, već ga treba povremeno vlažiti, sipajući urin na njega. Pakovanje se

može držati koliko god je to potrebno. Ova procedura se može ponoviti i kod dugotrajnih slučajeva nekih bolesti kože i infekcije očiju.

UPOTREBA DRUGIH PRIRODNIH LEKOVITIH ELEMENATA SA URINOM

Raodibai je sugerisao da metodi koji se koriste u naturopatiji, kao što su vodene kupke, parne kupke, sunčanje, mazanje blatom i sl. mogu da se mešaju sa urinoterapijom, i da imaju još više uspeha. Međutim, sa osnovnim načelima urinoterapije ne bi trebalo praviti kompromise. Osoba koja ima dovoljno iskustva i u urinoterapiji i u naturopatiji, može ih obe koristiti u isto vreme sa uspehom. Sam Armstrong je u svojoj knjizi rekao: "Urinoterapija je prirodni lek u najbukvalnijem smislu reči, i upotrebiti u isto vreme sa njom sredstva koja su u suprotnosti sa prirodom, ne samo da je potpuno nelogično, nego je i opasno."

UPOZORENJA I MERE PREDOSTROPNOSTI

1. Mazanje urinom tokom pet, šest dana dovodi do svraba kože. Daljim mazanjem, ona se automatski oporavlja.

2. Nekada se po telu pojave male bele zatvorene bubuljice. To je znak čišćenja tela. Treba snažno utrljavati urin u telo, da bi se time probile i otvorile bubuljičice, i apsorbivale urin. Posle dva sata treba se okupati mlakom vodom. Ne treba koristiti sapun. Za dan, dva bubuljice će potpuno nestati.

3. Tokom urinoterapije, otrovi iz organizma izlaze u vidu povraćanja, proliva, ili poremećaja kože. Treba

dopustiti prirodi da ide svojim tokom i ne brinuti se.

4. U slučaju nedovoljne urinacije (mokrenja), dešava se da pacijentu otekne telo. Upotreba vlažnih pakovanja na karlici obično rešava ovaj problem.

5. Osoba koja praktikuje urinoterapiju treba pažljivo da prati svoje navike, prirodu i kapacitete. Treba da ima potpuno razumevanje efekata promena u svome telu. U ovom sistemu lečenja, osoba mora biti sam svoj lekar.

6. Treba obustaviti uzimanje svih drugih lekova i tretmana, barem četiri dana pre početka urinoterapije. Za vreme urinoterapije nisu dozvoljeni lekovi.

7. Neki misle da post znači ne uzimati cerealije. Po njima, voće se može jesti koliko se želi. Ali ovo shvatanje je pogrešno. Tokom posta ne sme se uzimati ništa osim vode i urina.

8. Ako pacijent ima nizak pritisak i slabo srce, on ne bi trebalo da posti. Treba da maže telo urinom, pije urin, i uzima laku hranu jednom dnevno. Ovaj postupak će ga izlečiti i bez posta, ali će mu trebati mnogo više vremena. Pacijent mora imati strpljenja, jer drugog načina nema.

9. Pošto ozdravi, pacijentu se savetuje da živi prirodnim životom. Ako misli da može da jede i pije šta god želi, pošto je urinoterapija uvek tu da ga izleči u slučaju bolesti, teško se vara. Zakoni prirode važe za svakoga, i zato je najbolje povinovati im se.

10. Ako vas neko obeshrabruje u nastojanju da sprovedete urinoterapiju, ne bi ga trebalo slušati. Na kraju krajeva, koje su njegove kvalifikacije da može da kritikuje urinoterapiju? Da li je on ikada imao neko praktično iskustvo? Ako nije, zašto bi ga uopšte slušali?

5

PRIČE O ČUDU (Istorije slučajeva)

U ovom delu knjige iznećemo slučajeve onih osoba koje su izlečene urinoterapijom. Podrazumeva se da su svi oni istiniti. Oni su deo iskustva ili Armstronga, ili Raodibaia, ili samog autora. U većini slučajeva navode se imena, mesta i datumi, ali u nekim su izostavljeni, iz očiglednih razloga. Dostupan je veoma veliki broj istorija slučajeva, ali mi smo izabrali samo nekoliko reprezentativnih. One su skraćene, i ovde se navode samo relevantni detalji. U opisima će biti puno ponavljanja, jer, na kraju krajeva, naš metod tretmana skoro je identičan za sve bolesti. Slučajevi, koji su ovde sakupljeni, uključuju uobičajene bolesti, kao i neke teške bolesti koje se smatraju neizlečivim.

POSEKOTINE, RANE I OPEKOTINE

Kod posekotina, rana i opekotina, urin čini čuda. Deluje kao čarolija. Autor je i sam puno puta doživeo to na sebi, svojim rođacima i pacijentima. Ali da prvo opišemo iskustva spasitelja urinoterapije.

Jednom je u nekoj nesreći Armstrong ozbiljno povredio stopalo. Prsti su mu se zarili unutar stopala, a nokti su mu bili otkinuti. Osećao je veliku bol, ali je

odbio pomoć lekara. Otišao je kod kostolomca, i pošto mu je namestio kosti postio je četiri dana na urinu i vodi, i koristio vlažno pakovanje urina na povređenom delu. Kada je posle pet dana skinuo pakovanje, nije bilo ni najmanjeg ožiljka od povrede.

1918. god. jedan mladić je došao kod Armstronga. Godinu dana ranije pogodio ga je metak u ruku. Rana je bila dugačka oko 25 cm i široka oko 1,5 cm. Cele godine odlazio je u lokalnu bolnicu, ali nije bio izlečen. U rani je bilo dosta gnoja, i lekar se plašio sepse ili gangrene. Kad su mu dojadili tretmani, otišao je kod Armstronga. Armstrong mu je skinuo povoj i počeo da čisti ranu starim urinom, tri puta dnevno. Pored toga, ranjenu ruku mazao je urinom puno puta. Takođe, stavio ga je tri dana na post na urinu i vodi. Rezultat svih ovih tretmana bio je, da je za deset dana postao savršeno zdrav.

Ako se posekotina ili opekotina tretira urinom neposredno posle povređivanja, vreme lečenja je mnogo kraće. Armstrong je lečio mnoge slučajeve opekotina i pacijenti su ostajali bez ožiljaka.

Jednom sam i ja šetao kamenitim terenom sa mojim prijateljem. Iznenada sam desnim stopalom udario o veliki kamen. Prst je počeo obilno da mi krvari, a nokat je bio upola otkinut. Bio sam u dilemi šta da radim, kad me je prijatelj podsetio da uriniram na njega. Poslušao sam ga, i vezao prst maramicom nakvašenom urinom. Danima sam nastavio da ga vlažim, i prst je potpuno zacelio.

Četrnaestogodišnja ćerka mog prijatelja spremala je čaj. Nekako se desilo da se voda prosula na njenu levu ruku i teško je opekla. Prijatelj je doveo meni. Koža joj je bila teško opečena i puna plikova. Savetovao sam je da

koristi vlažno pakovanje urina i da pije urin jednom ili dvaput dnevno. U roku od pet dana ruka joj je bila normalna.

Šri Mangilal Malvija koji je naturopat, preneo je svoje iskustvo sa urinoterapijom Raodibaiu. Jednom je peške išao kroz šumu u sandalama. Iznenada mu je veliki trn prodro u levo stopalo. Bol je bio nepodnošljiv. Uz velike teškoće i napor uspeo je da iščupa trn. Vađenje trna je izazvalo kuljanje krvi. On je urinirao na to mesto i uvezao ga komadom tkanine. Bol je nestao, i izlečen je bez imalo gnoja.

BOLESTI KOŽE, LEUKODERMIJA I LEPRA

Moj pacijent Satiapal imao je ekcem pet godina. Probao je mnoge masti i sredstva za čišćenje krvi, ali sve uzalud. Nagovorio sam ga da upotrebi urinoterapiju. Isprva nije pristao, ali pošto ni jedan drugi lek nije imao efekta, rešio je da eksperimentiše. Par dana je stavljao urin spolja, na oboleli deo, pet, šest puta dnevno. Mada se svrab smanjio, ekcem se nije skinuo. Tada sam mu rekao da posti na urinu i vodi. Čim je počeo da posti, ekcem se proširio na veliki deo tela. Satiapal je izgubio strpljenje, prekinuo post i stavio neku mast. Posle dva, tri dana, širenje ekcema stavljeno je pod kontrolu. Međutim, dugo vremena ostao je neizlečen. Rekao sam mu da je napravio smrtnu grešku stavljanjem masti. Trebalo je da sačeka još par dana i dozvoli otrovima da izađu iz tela. Poslušao je savet i ponovo postio na urinu i vodi. Ekcem se ponovo raširio, ali ovaj put ga je ignorisao i nastavio sa postom i mazanjem. Postio je četiri dana, a nastavio sa mazanjem dvanaest dana. Ekcem je nestao i više se nije povratio.

Ovaj primer ističe potrebu za strpljenjem i rešenošću. Kada otrovi počnu da izlaze, većina pacijenata se obeshrabri. Oni misle da se stanje pogoršava. Njihova rodbina i prijatelji takođe ih obeshrabruju.

Raodibai je opisao zanimljiv slučaj bolesti kože njegovog prijatelja, Šri Jutabađia. On je bio star, ali zdrav čovek, i živeo je u Harijan ašramu. Nekako je dobio sifilis, i osip se proširio po celom telu. Šri Jutabađi je počeo da posti na urinu i da maže telo urinom starim dva, tri dana. Rezultat toga bilo je telo puno velikih žutih plikova. Izgledao je užasno. To se nastavilo narednih šest dana. Plikovi se nisu povlačili. Onda je zamolio jednog prijatelja da mu snažno utrljava urin, da bi plikovi pukli. Kada je on to uradio, Šri Jutabađijevo telo pobeležilo je od gnoja. Posle toga se okupao mlakom vodom, i odmah osetio olakšanje.

Tada se njegova koža povratila u normalno stanje i posle šest dana bila je potpuno u redu. Šri Jutabađi je kasnije pričao kako nikad ranije nije postio, i da mu je ovo bilo prvi put, a nije osetio nikakvu slabost. Urin nastavlja da ishranjuje telo tokom posta.

Šri R.N. Patel iz Najrobija u Africi opisao je svoje iskustvo sledećim rečima: "Pre nekoliko godina imao sam čir na levoj nozi. Lečio me je moj brat, koji je lekar. Čir se smanjio, ali je počelo da me svrbi sve okolo njega. Taj svrab pretvorio se u ekcem. Nisam mnogo mario o tome i on se pogoršao. Jedan prijatelj doneo mi je mast koju sam nastavio da mažem. Pošto nisam dobro prao ruke posle nanošenja masti, infekcija se proširila i na druge delove tela. Sada je infekcija bila na vrhuncu. Celo telo me je jako svrbelo, a iz zaraženih zona isticao je vodenkasti sadržaj. Morao sam, kad radim, da nosim

zavoje na šakama i stopalima, a kad spavam i na drugim delovima tela.

Dugo sam pokušavao sa domaćim i alopatskim lekovitim sredstvima, i primio sam mnogo injekcija. Pored toga, držao sam noge u morskoj vodi na obali Mombase, dva sata dnevno u toku dve nedelje. Ali sve je bilo uzalud, nije mi bivalo ništa bolje. Za to vreme potrošio sam hiljade rupija. Kada sam se vratio u Mombasu, od jednog prijatelja sam dobio knjigu *Manava-Mutra*. Nakon čitanja, počeo sam urinoterapiju, ali pošto sam bio aljkav, nisam striktno pratio instrukcije. Čak i tako, posle više meseci labave urinoterapije, moja užasna bolest skoro je nestala.“ Posle ovog uspeha gospodin Patel postao je predani promoter urinoterapije. Zahvaljujući njegovoj inspiraciji, mnogi članovi njegove rodbine i prijatelji oslobodili su se svojih bolesti. Na primer, njegova žena se oslobodila starog dijabetesa i šuljeva. Njegov prijatelj je imao upalu urinarnih kanala koja je potpuno nestala posle kraće primene urinoterapije. Njegov brat, lekar, patio je od dijabetesa, slabog srca i problema sa sinusima. Posle dosta oklevanja, pristao je da eksperimentiše sa urinoterapijom, koja ga je potpuno izlečila.

Leukodermija se takođe leči urinoterapijom, ako se tretman strogo sprovodi duže vreme. I sam sam ovo probao kod više pacijenata bez uspeha, osim u jednom slučaju. To je bila šesnaestogodišnja devojka. Imala je samo jednu belu tačku na leđima, koja je bila dijametra oko 2,5 cm, i stara dva meseca. Pošto su devojka i njeni roditelji bili prilično zabrinuti i spremni da prate i najstroži režim, rekao sam da devojka posti na urinu i vodi tri dana, i da maže telo urinom najmanje dve nede-

lje. Savetovao sam je da za vreme tretmana ne uzima nikakve začine i hranu koja nije prirodna. Zadovoljan sam što mogu reći da su devojka i njeni roditelji strogo pratili instrukcije. Bela tačka je počela da menja boju posle pet dana tretmana, i nestala je u narednih pet dana. Bez obzira na to, oni su nastavili tretman još pet dana. Ne samo da se devojka rešila bele tačke, nego je njena koža postala izuzetno čista i prozirna.

U drugim slučajevima, tačke su prethodno dugo postojale, i bile raširene po mnogim delovima tela. Pored toga, pacijenti nisu imali neophodno strpljenje i veru da slede strogi režim duže vreme, koliko je neophodno da se izleči bolest. Ja sam ubeđen da se i stari slučajevi mogu izlečiti, ako se pravilno tretiraju. Šri Raodibai je opisao jedan takav slučaj iz njegovog iskustva, koji je zanimljiva ilustracija moći urinoterapije.

Šri Randitbai Parik, star trideset dve godine, imao je poslednjih petnaest godina bele tačke po svim delovima tela. Čak mu je i kosa usled leukodermije postala bela. Randitbai je često tragao za svetim ljudima i pričao sa njima o jogi i drugim spiritualnim temama. Tako se jako zainteresovao za jogu i pročitao *Hata Joga-Pradipiku*. U toj knjizi, Šivambu kalpa se pominje u vezi sa Amaroli mudrom. Posle dosta napora pronašao je Šivambu Kalpu na sanskritu. Na sebi je isprobao mnoge recepte urinoterapije iz te knjige. Popravio je vid pijući urin kroz nos. Međutim, njegov najveći uspeh bio je tretman leukodermije, čiji opis sledi.

Ispravno pijenje urina i mazanje urinom počelo je da deluje na leukodermiju u fazama. Bele tačke počele su da se smanjuju u obimu, a onda i postepeno da nestaju sa mnogih delova tela. Nestale su tačke sa glave, i kosa

je postala crna. Lice, vrat, stomak i bokovi ostali su bez tačkaka, i koža se promenila do svoje prirodne boje.

Kada ga je Raodibai video posle tretmana, nije ga prepoznao. Mladi sadu iz ašrama Arvind, imao je veličanstvenu dugu crnu kosu i dugu bradu. Raodibai je bio sav u čudu, i pošto je čuo njegovu priču, postao još uvereniji u magičnu moć urina.

Kada je Raodibai video Šri Randitbaia, on je imao još par belih tačkaka na krajevima ruku i nogu. Međutim, Randitbai je bio ubeđen da će i one, nakon nekog vremena nestati.

Ova istorija slučaja pokazuje da se, kada se strogo poštuju pravila i živi zdravim životom, urinoterapijom mogu činiti čuda.

Sada ću opisati slučajeve lepre tretirane urinoterapijom. Lepra je bolest koju je teško lečiti konvencionalnim sredstvima. U Indiji postoje stotine hiljada ljudi zaraženih leprom. Vlada čini sve što je u njenoj moći u borbi protiv ove bolesti, ali obim problema je ogroman. Armstrong je u svojoj knjizi *Voda života* spomenuo da u toku svoje karijere nije imao priliku da leči lepru. Razlog je taj što je lepra u Engleskoj skoro iskorenjena. Ni meni se nije pružila prilika da isprobam urinoterapiju na leproznim pacijentima. Međutim, Raodibai je opisao leprozni slučaj koji je imao puno koristi od urinoterapije. Jedan drugi slučaj lepre koji je potpuno izlečen urinoterapijom pod vođstvom Kaviraja Ramsvarup Kaušika, prenet je Raodibaiu, i i dalje izgleda neverovatan. Sledi opis:

Jednom, u večernjoj šetnji, Kaviraj je upoznao čoveka koji je bolovao od lepre i zvao se Kera. Tražio je da ga Kaviraj leči, i počeo da plače. Kaviraj ga je utešio i

rekao da bolest može da se leči, pod uslovom da je Kera spreman da strogo sledi njegova uputstva. Kera je pristao da učini sve što je potrebno da ozdravi. Kaviraj ga je savetovao da pije sav urin i da se njime maže po telu. Posle tri nedelje tretmana, Kerino telo počelo je da izlučuje vodicu odvratnog mirisa. Stanje se tako akutno pogoršalo, da je pacijent hteo da prekine tretman. Posle puno ubeđivanja, pristao je da ga nastavi. Kaviraj je svakodnevno odlazio kod njega i hrabrio ga. Jednoga dana Kera je dobio snažnu groznicu koja ga je drmala celu noć. Sledećeg jutra desilo se čudo. Kerina koža spala je sa njega, kao kad zmija presvlači kožu. Morao je da leži na pepelu od kravlje balege. Ostao je u dubokom snu. Do večeri, pepeo je menjan četiri puta da bi upio obilnu sekreciju. Posle dva dana povratila mu se svest, i dali su mu da pije kravlje mleko sa medom. Oprali su mu telo komadom tkanine. Onda je morao još da odleži na poljskom krevetu. Pacijent se osećao dobro i bez bolova. Još par dana je nastavio da pije urin, i bio je potpuno izlečen.

BOLESTI OČIJU, UŠIJU, NOSA I ZUBA

Pranjem očiju urinom tri puta dnevno poboljšava se zdrav vid, a u mnogim slučajevima nošenje naočara postaje nepotrebno. To sam i sam iskusio. 1965. nosio sam naočare dioptrije minus 2,5. Posle dva meseca pranja očiju urinom, dioptrija mi je spala na minus 1,5. Daljim tretmanom dioptrija je spala na samo jedan.

Oni koji žele da se potpuno i zauvek oslobode naočara treba, pored pranja očiju urinom, i da piju nešto urina kroz nos. Ovaj se proces u jogi zove Mutra-Neti. Jednostavan je i mogu ga naučiti čak i deca. Šri

Randitbai, čiji smo slučaj leukodermije ranije naveli, oslobodio se naočara za pet meseci, a nosio je dioptriju minus 2,5.

Trahom očiju je tvrdoglava bolest. Veoma ju je teško izlečiti konvencionalnim tretmanom, ali urinoterapija čini čuda i ovde. Pre par godina, trahom je bio široko rasprostranjen u Delhiju, naročito među školskom decom. Više njih sam savetovao da peru oči urinom tri puta dnevno. Barem dva slučaja, za koje ja znam, izlečena su ovim tretmanom. Imali su hrabrosti i vere da nastave sa tretmanom, čak i kad su im oči bile crvene i natečene. Ovo se često dešava kod urinoterapije. Dok akumulirani otrovi izlaze iz tela, stanje se naizgled pogoršava, i većina ljudi izgubi volju i napušta lečenje.

Korišćenje urina kao kapi za oči, i pranje očiju njime, leči mnoge bolesti različitih naziva. Lepota urinoterapije je u tome što dijagnoza nije važna. Koja god da je bolest u pitanju, ona će reagovati na ovaj tretman, jer je urin svakog pacijenta specifičan baš za njegove simptome.

Gnoj u uvu je čest problem kod dece, mada mogu da ga imaju i stariji ljudi. Kod ove bolesti bol je nepodnošljiv, i iz ušiju izlazi odvratn miris. Lekari u ovakvim slučajevima obično preporučuju operaciju. Urinoterapija je pokazala neizmeran uspeh i kod bolesti ušiju. U stvari, nema te bolesti koja ne reaguje na urinoterapiju. To smo rekli već više puta, i nastavićemo da ponavljamo i dalje. To nije hvalisanje, već činjenica.

Jednom prilikom došao je kod mene jedan par sa sedmogodišnjim detetom. Dete je patilo od gnoja u ušima barem jedanaest meseci. Probali su mnoge

ajurvedske i alopatske kapi i druge lekove, ali bez većeg uspeha. Efekat ovih lekova bio je samo privremen. Roditelji su mi ispričali problem i zamolili za pomoć. Ja sam im rekao da i sam imam iste lekove koje su već probali, i da je beskorisno ponovo pokušavati sa njima. Ipak, ako zaista žele da se zauvek reše problema, moraće da preduzmu neke radikalne mere, za koje možda neće želeti da čuju, iako to traže. Rekao sam im da peru uvo urinom četiri puta dnevno, i da takođe, nateraju dete da pije svako jutro nekoliko gutljaja urina. Spremno su prihvatili da peru uši urinom, ali deo sa pijenjem nije im se baš dopao. U vezi toga bili su skeptični. Međutim, rekao sam im, da ako ne slede moja uputstva u potpunosti, ne garantujem za uspeh lečenja. Posle dužeg oklevanja, pristali su da probaju. Posle tri dana rezultati su bili tako ohrabrujući, da su sami došli da mi kažu, da su sigurni u efikasnost tretmana. Posle petnaest dana, dete je bilo dobro. Prestao je da pije urin, mada su nastavili sa pranjem još par dana. Sada dete ima petnaest godina i više nikad nije imalo taj problem. Porodica je postala uverena u moć urinoterapije, i tih godina imala puno koristi od nje. Ovaj slučaj je bio jedna od mojih ranijih avantura sa urinoterapijom, i na mene je delovao prilično ohrabrujuće. Raodibai je opisao i slučajeve u kojima je bio povraćen sluh. Iako o ovoj stvari nemam iskustva iz prve ruke, siguran sam da je urinoterapija i ovde sposobna za nečuvena čuda.

Sada ćemo izneti slučaj uspešnog lečenja sinusa, koji je Raodibaiu preneo njegov pacijent. Pacijent Šri K.B. Patel je spiritualna osoba. U vreme kada je pričao o ovom iskustvu imao je 58 godina. Šest godina ranije, imao je neku upalu u nosu. Iz nosa mu je izlazio gusti

smrdljivi vodenasti sekret. Ponekad je bio pomešan i sa krvlju. Nos ga je boleo. Tri, četiri puta je punktiran u V.S. bolnici, ali problem nije nestao. Ponovo ga je punktirao specijalista za nos dr Balage, ali stanje se nastavilo. Patio je neprestano osam meseci. Jedan od njegovih dobročinitelja, Šri Đitendra Rej, dao mu je knjigu *Manava-Mutra*. Pošto je pročitao, počeo je svakodnevno da ušmrkava prvi jutarnji urin kroz obe nozdrve i nastavio je tako sedam meseci. Rezultat je bio da se oslobodio problema sa sinusima i nikad ih više nije imao.

Mutra-Neti, tj. ušmrkavanje urina kroz nos, izvrsna je praksa protiv krvarenja iz nosa. Pored toga, ona popravlja i vid. Jedan pacijent sa iritacijom i krvarenjem iz nosa je imao običaj da uzima alopatske lekove. U međuvremenu je, ponekad, praktikovao Mutra-Neti dan ili dva, i problem bi se smanjio. Ne bi nastavljao praktikovanje, i posle dva meseca krvarenje bi se vratilo. Ponovo je dva, tri dana ušmrkavao urin kroz nos, i kad je krvarenje stalo, prestao je i sa ušmrkavanjem. Ovo se ponavljalo tri puta u roku od šest meseci. Međutim, čak i ova, prilično nepravilna aplikacija urinoterapije, izlečila ga je, i danas je oslobođen ovog problema.

Urin je efikasan i kod problema sa zubima i kod drugih problema usne duplje. To sam puno puta potvrdio. Za običnu zubobolju urin treba uzimati u usta i ispirati zube dva do tri minuta. To treba ponoviti pet ili šest puta. Bol će se smanjiti. Kasnije, na bolni zub treba staviti parče vate natopljene urinom. Po mom iskustvu, kod zubobolje je efikasniji urin čuvan tri do sedam dana.

Teško je verovati u lekovite moći urina, ako ih niste lično iskusili. Jednom sam sa suprugom putovao vozom. Bilo je to putovanje koje je trajalo celu noć. Usred noći,

počeo je jako da je boli zub. Sa sobom sam imao par tableta aspirina, ali one nisu pomogle. Onda sam joj rekao da ode u toalet, i uzme malo urina u usta i ispira ih par minuta. Nije joj se dopala ideja, ali bol je bio snažan, i nije imala izbora. Na kraju je probala ovo lekovito sredstvo i doživela olakšanje kao čarolijom.

Ovo nije usamljen slučaj. Puno puta sam je testirao. Ja obično čuvam nešto urina u flašici za spoljašnju upotrebu (naravno, samo za sopstvenu upotrebu). Jednom mi je došao jedan moj rođak sa jakim zuboboljom. Imao je šupljinu u kutnjaku, i to je bio izvor bola. Uzeo sam komadić vate, natopio je urinom iz flaše, i umetnuo u šupljinu. U roku od jednog minuta, bol se povukla.

U slučajevima pioreje i klimanja zuba, nije dovoljno samo jednom isprati usta. Moraju se ispirati puno puta dnevno, barem dva meseca. Ako se nešto urina uzima interno rano ujutru, to će veoma ubrzati proces oporavka. Pored toga, pacijent se treba uzdržavati od čaja (Misli se prvenstveno na crni čaj, koji ima puno kofeina. Prim. ured.), slatkiša i slične hrane. Jednostavna, prirodna hrana i voće održavaju telo u dobroj formi i oslobođenim od otrova.

Jednom sam posavetovao jednog mladića sa klimavim zubima da ispira usta urinom. Poslušao je moj savet, ali posle petnaest dana kad sam ga sreo, izgledao je obeshrabren u vezi sa rezultatima. Sudeći po njemu, nije bilo poboljšanja njegovog stanja, i razmišljao je da prekine urinoterapiju. Daljim ispitivanjem pokazalo se da je pio veoma vruć čaj, barem četiri puta dnevno. Vruć čaj bi mu pekao desni i jezik, i oni su neprekidno bili u povređenom stanju. Pita sam ga, kako očekuje da se

izleči pod takvim okolnostima. Pokazao se nesposobnim da prekine praktikovanje pijenja čaja. Ipak, obećao je da će smanjiti količinu i toplotu čaja. Oko mesec dana kasnije, ponovo sam ga sreo. Ovoga puta bio je zadovoljan jer mu se stanje popravilo. Planirao je da potpuno izbacii čaj i dobije punu dobit od vode života.

Drugi mladić od trideset godina imao je pioreju. Donji prednji zubi bili su mu veoma slabi i klimavi, i zubar ga je savetovao da ih povadi. Po mojoj preporuci, probao je urinoterapiju. Ovaj je mladić, pak, imao jaku volju i rešenost. Doslovno je pratio uputstva. Za dva meseca zubi su mu postali jaki i desni zdrave. Čak i danas, četiri godine od tada, zdravlje njegove usne duplje je besprekorno. Nema neprijatnog iscedka iz desni, niti klimavih zuba, ali drugar ni danas ne pije čaj i sl. On je razumeo tajnu zdravlja, a to je prirodna hrana i prirodno življenje.

PREHLADA, KAŠALJ I ASTMA

Prvo ću ispričati slučaj velikog kašlja kod devetomesečnog deteta. U alopatici ne postoji pravo sredstvo za ovu bolest. Veliki kašalj traje od 90 do 120 dana, kad automatski prestaje. Ali tokom tog perioda, kašalj je jak i suv. Kada se desi napad velikog kašlja, detetu lice pocrveni od neprestanog kašljanja, i ono povraća. Taj je prizor teško gledati. Lekari obično prepisuju lekove za ublažavanje i neke tonike.

Kada mi je dovedeno gore pomenuto dete, ono je već болоvalo mesec dana. Kašljanje je bilo na svom vrhuncu. Umesto da prepisem uobičajene lekove, pitao sam roditelje da li žele da isprobaju sa urinom. Oni su ranije već imali neka pozitivna iskustva sa urinoterapi-

jom i spremno su je prihvatili. Oni su se jedino pribojavali da se ne desi neka neželjena reakcija. Ipak, počeli su da daju detetu njegov urin i da ga mažu njime po vratu i grudima. Rezultat je bio izuzetno zadovoljavajući i dete je ozdravilo za deset dana. Za savet ovom paru inspiraciju sam dobio iz Raodibaijeve knjige, gde on spominje sličan slučaj velikog kašlja.

Gospodin A.K. Sing, koji je radio kao službenik u Ministarstvu odbrane, došao je jednom kod mene sa jedanaestogodišnjim sinom Anhilom. Anhil je bolovao od eozinofilije. Kod ove bolesti broj crvenih krvnih zrnaca u krvi se smanjuje, a broj belih krvnih zrnaca povećava, zbog čega se povećava formiranje sluzi u telu. Najčešći simptomi su prehlada, kašalj i gubitak apetita. Disanje je otežano, zbog čega se pacijent oseća astmatično. Zdravlje osobe obolele od eozinofilije ostaje slabo, čak i kada ona puno jede, jer se većina hrane pretvara u sluz.

Anhil je imao dobru visinu, ali je bio mršav i tanak, i sav telesno mlitav. Njegov otac je na njemu probao razne alopatske, ajurvedske i homeopatske tretmane, bez uspeha. Nagovorio sam ga da proba urin. Gospodin A.K. Sing je bio dobro načitan i već je bio čuo za urinoterapiju. On i njegov sin pristali su da eksperimentišu. Rekao sam mu da posti (gladuje), ali je njemu to bilo previše, i onda nije pristao. Kasnije sam im preporučio da Anhil pije svoj prvi jutarnji urin, a da ne pije i ne jede ništa drugo. Anhil je to rigorozno sproveo, i danas je zdrav i robustan mladić od dvadeset jedne godine. Nije imao napad prehlade ili kašlja najmanje tri godine.

Evo slučaja astme koja je trajala dvanaest godina. Pacijent je bila snaja samog Šri Raodibaija. Detaljno je

opisao slučaj u svojoj knjizi sledećim rečima: “Bolovala je od astme barem dvanaest godina. Čim bi počela sezona kiša i oblaci se nagomilali na nebu, njeno stanje postajalo bi jadno. Nama je bilo nepodnošljivo da gledamo njen bol za vreme kišne sezone i zimi. Negovali su je svi članovi porodice na smenu. Ponekad bi teško disala i dahtala kao na granici agonije. Korišćeni su razni lekovi. Dobila je desetine injekcija efedrina i drugih, tablete raznih imena i bezbroj flaša sirupa i tonika. Probala je i homeopatski tretman oko godinu i po dana. I ajurveda je stavljena na probu, ali stanje joj se nije popravilo. Prošlog maja otišla je u Bombaj. Simptomi astme su se pojavili usled vlažnog vazduha, čak i usred leta. Vratila se u Ahmedabad 7. juna 1958. Tada je temperatura bila oko 44 stepena. Čak i po tako toplom vremenu imala je nepodnošljiv napad astme. 9. juna bila je izuzetno uznemirena. Dobio sam ideju, nazvao svog sina Sašikanta i rekao mu da joj maže grudi urinom. Posle pola sata mazanja, uznemirenost je splasnula. Tada sam odlučio da je od 10. juna treba staviti na urinoterapiju. Za vreme mojih terapija urinom, ona je imala običaj da se brine o meni, i zato je prevazišla prirodni otpor prema urinu. Njen tretman je počeo 10. juna. □eleo bih da istaknem važno zapažanje. Osoba koja masira telo urinom trebalo bi da bude neko ko voli pacijenta. Unajmljeni pomagač za ove svrhe ne trudi se toliko. Zato sam rekao Sašikantu da nađe vremena i neguje svoju ženu, i on se složio.

Kumud Behen (pacijent) nije imala averziju prema urinu. Tako je od 10. juna počela svako jutro da pije urin. Od 14. juna počela je post. Nisam unapred znao koliko će joj biti potrebno postova, ali sam imao poverenje u prirodu da će ona, sama po sebi, znati da pokaže koji

period posta će biti potreban. Ako su bubrezi zdravi i dotok urina normalan, post na urinu ne oslabljuje pacijenta u značajnoj meri. Ipak, da bi joj održao energiju, davao sam joj dva decilitra vode od urmi (urme se potope u vodu 6 sati, a onda u istoj vodi izgnječe). Zatim se voda dva dana filtrira kroz tkaninu. (Pacijenti koji boluju od dijabetesa ne bi uopšte trebalo da uzimaju vodu od urmi za vreme urinoterapije). 15. i 17. juna imala je sedam, osam proliva, i njen želudac i creva bili su očišćeni od akumuliranih otrova i sluzi. 17. prolivi su prestali. 18. je počela da povraća od samog jutra, i svaki put bi izlazila gusta sluz pomešana sa nekom neprijatnom materijom. Posle svakog povraćanja osećala se bolje i lakše. 19. uveče povraćanje je automatski prestalo. To se desilo zbog toga što su se pluća i grudi očistili od sluzi. Šta će sada biti sledeća reakcija, niko nije mogao da predvidi. 20. ujutru Kumud je počela da kija. Pitao sam je: "Zašto kijaš? Jesi li se prehladila?" Ona mi je odgovorila: "Ova kijavica nije od prehlade. Da je od prehlade, bilo bi i vodenkaste sluzi iz nosa. Ovo je bilo suvo kijanje." Efekat ovoga osetio se odmah. Sluz nakupljena u gornjim delovima, počela je da izlazi kroz ždrelo. Kijanje se nastavilo ceo dan i uveče je samo nestalo. 21. u podne Kumud mi je rekla: "Osećam da mi je sada telo zdravo i da je uništen koren astme. Ako mi dozvoliš, ja bih prekinula post sutra ujutru. Posle posta nastaviću da ujutru pijem urin još duže vreme, i nastaviću da postim jednom nedeljno da bih sprečila vraćanje bolesti." Dozvolio sam joj, i 22. ujutru prekinula je svoj osmodnevni post. Ujutru je uzela vodu od urme, u vreme ručka sok od sapodila (Manilkara zapota), papaje i nara, a uveče vodu u kojoj je prokuvano sočivo. Dva dana nastavila je dije-

tu sa voćem i tečnostima. 26. juna počela je jednostavnu i zdravu dijetu.

Tako je ona izlečila svoju astmu. Smršala je sa 63 kg na 54 kg, telo joj je postalo pokretljivije, a koža meka i sjajna. Posle njenog tretmana, u Ahmedabadu je jako kišilo, gromelo je i sevalo. Nedelju dana posle toga u ovoj oblasti se zadržala vlaga. Čak i po takvom vremenu ona je putovala kolima u Dakar. Svakodnevno je išla u šetnje. Posle posta, prošle su dve zime i dve kišne sezone bez novog napada astme. Nema šanse da se astma vrati, ali ona i dalje vodi računa i redovno uzima urin.

Ovaj opis, mada malo poduži, veoma je ilustrativan. Hteo sam da predočim još jedno veoma važno zapažanje. U većini slučajeva pojavljuju se izvesne reakcije kao što su proliv, povraćanje, kijanje i slično, kao i u ovom slučaju. Međutim to ne mora biti pravilo. Postoji veliki broj zabeleženih slučajeva gde su pacijenti ozdravili bez ikakvih neželjenih sporednih efekata.

PROBLEMI SA □ELUCEM I BOLESTI CREVA

Konstipacija (zatvor) je veoma čest problem u poslednje vreme. Ovaj problem potiče od nedostatka vežbanja i od navike da se mnogo sedi. Preterano pijenje čaja (crnog, prim. ured) i pušenje, takođe su uzročni faktori konstipacije. Ovaj problem vremenom dovodi do mnogih drugih bolesti, kao što su gasovi u stomaku, stomačni bolovi, gubitak apetita, slabost itd.

Šri H.K. Gupta je biznismen. Ima radnju u najprometnijoj oblasti Delhija. Jednom sam otišao u tu radnju u nabavku sa jednim mojim prijateljem. Moj prijatelj poznaje gospodina Gupta i dok smo prolazili kroz radnju on se nakratko zaustavio. Predstavio me je

gospodinu Gupti kao doktora, i posle malo ćaskanja on me je upitao da li mogu da mu pomognem kod njegovog zatvora, koji je trajao tri godine. Uzimao je laksative, ali je na njih bio stekao naviku. Tih dana eksperimentisao sam sa urinom, i kad god bi mi se ukazala prilika pokušavao sam to da predložim pacijentima. Rekao sam mu da dođe kod mene kad god mu odgovara i da uradimo zdravstveni pregled. U mom dispanzeru sam mu uzeo malo urina na analizu i pomešao ga sa malo tinkture kardamoma, i dao mu tu mešavinu. Savetovao sam ga da je pije tri puta na dan, uzdržava se od čaja i začinjene hrane, i da dođe sutra ponovo. Nastavio sam ovu proceduru tri dana. Gospodin Gupta mi je rekao da se oseća malo bolje. Tada sam mu četvrtog dana rekao istinu, dao mu Armstrongovu knjigu i zamolio da je dobro pročita. Čitao ju je više puta, i povremeno sa mnom o tome diskutovao. Konačno je bio uveren i počeo da uzima urin tri puta dnevno. Kada sam ga posle dva meseca sreo, izgledao je lepše. Dobio je na težini i popravio mu se apetit.

Šri Prem Lal Ahlumvalia iz Ram Nagara je imao konstipaciju i gasove u stomaku. Kad god bi imao napad gasova, njegov bol i uznemirenost postajali bi nepodnošljivi. Jednom ili dvaput sugerisao sam mu urinoterapiju, i objasnio mu tehniku upotrebe urina. On se dvoumio oko toga, i iako je želeo da eksperimentiše, nije mogao da skupi hrabrost. Međutim, jednog dana desilo se da je bio sam kod kuće, kada su počeli njegovi problemi. Usred muka, setio se mojih saveta i rešio da ih isproba. Otišao je u kupatilo sa čašom, urinirao u nju, i popio je na licu mesta. Efekat je bio čudesan: u roku od tri minuta, sav bol i uznemirenost nestali su. Istog dana

uveče, došao je kod mene i ispričao mi svoje iskustvo. Ohrabrio sam ga da redovno pije urin nekoliko dana, da bi satio problem u korenu. Rekao je da mu sada više nije potrebno ohrabrenje pošto se i sam uverio u delotvornost urina, i odlučio da pobožno sledi tretman. I dalje svakodnevno ujutru pije urin, pet godina posle ovog događaja, i nema više nikakvih stomačnih problema. Pored toga, imao je tendenciju da se zimi, i u vreme kišnih sezona, vrlo lako prehladi, od čega se, kao sporednu dobit, takođe izlečio. On je nabavio primerak Armstongove knjige *Voda života*, i nazvo je *Gita zdravlja*.

Mazanje tela urinom i stavljanje vlažnog pakovanja urina na stomak i karlicu, takođe pomaže u prevazilaženju konstipacije. Posle stavljanja vlažnog pakovanja urina na karlicu, čovek najčešće oseća potrebu da ide u toalet, i konstipacija se razreši. Jedan stariji čovek od 62 godine, kada mi se obratio, nije imao stolicu tri dana. Imao je naviku da uzima laksative, i nedavno je došao do zaključka da je previše lekova štetno po zdravlje. Pošto je njegov način razmišljanja bio podložan prihvatanju prirodnih lekova, rekao sam mu da prestane da jede. Preporučio sam mu da pije puno vode i sopstveni urin, barem tri puta dnevno, i da stavlja na karlicu tkaninu natopljenu urinom, i održava je vlažnom. Posle deset sati, u jedanaest uveče, osetio je potrebu da izbaciti stolicu. Količina izbačene stolice bila je ogromna, i on je osetio veliko olakšanje. Te noći čvrsto je spavao. Kada je sledećeg jutra došao kod mene, dao sam mu moj primerak knjige *Voda života*. On sada svakodnevno uzima vodu života i nema konstipaciju.

Urinoterapija čini čuda kod bolesti creva, na primer kod upale slepog creva, kolitisa, dizenterije i čira na

crevima, kao što se vidi iz istorija slučajeva koje su navedene u Raodibaijevoj knjizi o urinoterapiji. Na žalost, ja lično nisam imao prilike da lečim ove bolesti urinoterapijom. Međutim, znam da se jedan moj prijatelj izlečio od dizenterije postom na urinu i vodi.

Daću ilustrativan primer kako je doktor Salaria, Raodibaijev prijatelj, izlečio pacijenta od upale slepog creva. Pacijent je duže vreme imao konstipaciju i dizenteriju, a kasnije razvio upalu slepog creva, i bila mu je preporučena operacija. On je kontaktirao dr Salariu, koji ga je pozvao da bude primljen kod njega u bolnicu. Dr Salaria ga nije operisao, već ga je nagovorio da se podvrgne urinoterapiji. Morao je da pije sopstveni urin tri puta dnevno i da se klistira urinom. Ovaj proces čišćenja njegovih creva trajao je tri dana. Izašla je čak i stara i sasušena stolica, i pacijent je ozdravio bez operacije.

GROZNICE

Postoje razne vrste groznica. Iako imaju razna imena, koren koji ih sve izaziva jedan je isti. Usled preteranog unosa neprirodne hrane, stvaraju se otrovi u telu koji se tokom vremena nagomilavaju. Ovo stanje rezultira groznicom, koja je prirodan način čišćenja tela od ovih akumuliranih otrova. Kada je ovo slučaj, trebalo bi, u stvari, da pustimo prirodu da obavlja svoje, bez uplitanja. Najbolji način da se pomogne prirodi je post. Ali u savremenom svetu ljudi su postali suviše razmaženi. Oni nastavljaju da uzimaju hranu na silu ili po navici, čak i kada za to ne postoji unutrašnja potreba. Ne žele da legnu na krevet i odmaraju. Tako oni uzimaju tablete i injekcije najsavremenijih lekova. Prirodan proces čišćenja se stopira, i groznica nestaje. Ljudi onda

misle da su izlečili bolest, ali ne znaju da su u tom procesu postali skloni mnogo opasnijim bolestima. Sporedni efekti lekova kojima su se trovali ponekad su opasniji od samih bolesti.

Sledi Armstrongov opis groznice kod devojke od sedamnaest godina, i kako se ona izlečila. Šest dana imala je temperaturu od 40-41 stepen C. Organizam joj je bio veoma slab. Veoma kvalifikovan lekar bio je mišljenja da ju je vrlo teško izlečiti. Čak i ako bi se slučajno izlečila, za to bi trebalo barem petnaest meseci. Pacijentkinjin otac je čuo za urinoterapiju i imao je vere u njenu efikasnost. Pozvao je Armstronga. Armstrong je mislio da je teško tako slaboj osobi da posti, ali devojka je pristala. Njen urin bio je prljav i redak. Već posle 24 sata posta na urinu i vodi njena temperatura spala je na 38,3 stepena C. Boja i konzistencija urina su se takođe promenili, i postao je prozirniji. Posle tri dana temperatura je bila 36,1 stepen C, a za pet dana spustila se na 35 stepeni C. Njeno lice je postalo blistavo, a telo oživelilo. Lekar je bio zapanjen ovim promenama. Post je prekinut posle osamnaest dana. Devojčina koža postala je meka poput dečije. Samo par dana posle prekida posta, mogla je naporno da radi. Osećala se potpuno zdravom. Nastavila je da pije svoj urin. Posle nekoliko godina udala se i dobila decu.

Smatra se da je malarija veoma tvrdoglava bolest. Širi se kao epidemija. Komarci su njeni prenosiooci. Pacijenti oboleli od malarije osećaju tri zasebne faze bolesti, izuzetnu hladnoću, vrućinu i znojenje. Malarija veoma iscrpljuje pacijenta. Jedini lek za ovu bolest je derivat kinina. Međutim, kao što mnogi od nas znaju, kinin, u principu, ne leči bolest u potpunosti. Ona se

često vraća i to često još žešćom snagom. Armstrong kaže da se malarija može potpuno uništiti urinoterapijom. On tvrdi da za ni jedan slučaj nije potrebno više od deset dana za izlječenje. Evo jednog takvog slučaja iz njegove knjige.

Pacijent je izgledao veoma jako i snažno. Bio je osoba veoma umerenih navika. Dobio je malariju na dalekom istoku. Od tada je imao 36 napada malarije i uzimao je redovno kinin. Na kraju je ozdravio posle deset dana posta na urinu i vodi. Nikada više nije mu trebao kinin, i ostao je zdrav celog života pridržavajući se umerenosti i pijući vodu života.

Priroda je najbolji lekar na raspolaganju. Šri Morardi Desai je takođe izlečio malariju posteci deset dana. Ovaj događaj opisan je u njegovoj knjizi *Nature Cure (Prirodni lek)*. Njegova malarija je potpuno nestala i više se nikad nije vraćala.

Groznice nepoznatog porekla i teške po prirodi su, takođe, osetljive na urinoterapiju. Groznica crne vode (kod koje urin pacijenta postaje crn) vojnog oficira u Južnoj Africi, izlečena je postom na urinu i vodi i stavljanjem vlažnog pakovanja urina na čelo. Pripadnici plemena u Africi koji su pronašli oficira u nesvesti nagovorili su ga da pristane na tretman urinom. Ovaj događaj se odigrao pred Armstrongom i opisan je u njegovoj knjizi.

Ja imam iskustva iz prve ruke na ovu temu. I ja sam imao malariju pre četiri godine. Do tada sam već primenjivao tretman urinom puno puta sa uspehom i bio sam potpuno uveren u njegovu moć. Postio sam na urinu samo tri dana i potpuno ozdravio. Jedan moj rođak koji je dobio malariju skoro u isto vreme, nije poslušao moj

savet, i uzimao je kinin. Posle samo pet nedelja ponovo je dobio malariju. Ovoga puta je, međutim, pristao da posti na urin, i postio je tri dana. Izlečio se, ali je nastavio da pije urin još mesecima, iz predostrožnosti.

BOLESTI BUBREGA, KAMEN U BUBREGU I DIJABETES

Jedna udata žena, stara četrdeset godina, bila je u kritičnom stanju. Imala je otežano disanje, a urin je bio oskudan, gust i pomešan sa krvlju i gnojem. Godinu dana pre toga imala je zadovoljavajuće zdravlje i prijatno je izgledala. Sudeći po visini, trebalo je da njena kilaža bude oko 65 kg, ali posle napada bolesti, došla je do 127 kg. Lekar je proglasio neizlečivom, ali Armstrong nije gubio nadu. Na sreću, njene dve negovateljice bile su veoma spremne za saradnju i Armstrong je bio veoma zadovoljan njihovom negom. Tretman pacijenta je počeo sa dozom od oko pola decilitra njenog urina. Urin je bio lošeg mirisa, vruć, gust i pomešan sa krvlju i gnojem. Čak i takav urin imao je čudesan efekat na pacijenta. U sledećih 24 sata, količina njenog urina bila je preko pet i po litara. Urin ima tu predivnu osobinu da isteruje skrivene otrove iz tela. Kako je nastavljala da uzima urin, količina njenog urina se i dalje povećavala, a njegova boja i konzistencija postala je bistra i svetla kao kišnica.

Osim urina, ona je pila i vodu iz slavine. U toku prvih 24 sata postepeno je popila oko tri litara vode. Posle tri dana, njena žeđ bila je utoljena. Četvrtog dana izgledalo je da je van opasnosti, i od tada su one dve negovateljice nastavile da vode brigu o njoj. Dvadeset trećeg dana posta jedna od negovateljica joj je dala malu

količinu soka, sa nekoliko kapi soka od limuna. Reakcija je bila silovita. U roku od dva sata, dobila je osip po rukama i jako su je svrbele. Urin se zaustavio i karlična regija joj je otekla. Na otekle delove stavljeno joj je vlažno pakovanje urina. Za tu svrhu korišćen je urin negovateljica. Ruke su joj mazane urinom. Posle četiri sata, urin je ponovo krenuo, i pacijentkinja se uskoro oporavila.

Mazanje pacijentovog tela urinom, dvaput ili triput dnevno, integralni je deo urinoterapije, pod uslovom, naravno, da pacijent to može da podnese. Nju su negovateljice mazale dva puta dnevno svojim urinom. Posle 48 dana posta, stanje pacijentkinje bilo je dovoljno dobro. Prekinula je post sokom od narandže. Posle nedelju dana od tada imala je 54 kg, i počela je da šeta po sobi. Nastavila je sa pijenjem i mazanjem urinom, što je dovelo do potpunog oporavka i meke kože.

Ovaj prikaz je zapanjujuć ali istinit. Bolest bubrega ove žene potpuno je izlečena. Armstrong je pisao da je javnost bila veoma impresionirana njenim oporavkom. Međutim, lekari ovo uopšte nisu zabeležili. Kako bi i mogli? Oni su bili toliko zatucani i u strahu da će njihove teorije i praksa biti u opasnosti. Javnost, takođe, ima kratko pamćenje i sugestibilnu prirodu. Čak i ako vidi tako uspešan tretman, posle razgovora sa lekarom, čovek će se dvoumiti i biti poljuljan. Biće spreman da odbaci iskustvo iz prve ruke radi uspostavljenog gledišta.

Tretman urinom daje dobre rezultate kod nefritisa (zapaljenje bubrega). Dr Parag D. Desai, koji je uspešan urinoterapeut, i učinio mnogo da se urinoterapija pročuje, preporučivao je upotrebu crnog blata sa dna bilo koje bare. Treba ga pomešati sa urinom i staviti na

otečenu regiju. Ako je urin oskudan ili potpuno stopiran, jedna ili dve doze urina, sa vlažnim pakovanjem urina na karlici, rešiće problem. Ako se pojavi bol tokom mokrenja, i to može da se leči na ovaj način. Raodibai je i sam jednom imao akutni bol usled stopiranja urina. Morao je da koristi kateter, ali je skupio hrabrost i popio urina koliko god je mogao da sakupi za jedan sat. Posle dva sata, urin je počeo da nadolazi, i bol je nestao.

Ja nisam imao lično iskustvo urinoterapije na bolestima bubrega. Ove bolesti su ozbiljne prirode, i ljudi ne vole da isprobavaju nekonvencionalne metode ukoliko na to nisu prisiljeni. Ako se bilo šta neželjeno desi, bilo da je to usled nepažnje samog pacijenta, lekara će kriviti za pacijentovu nesreću. Ipak, zahvaljujući Raodibaijevom svedočenju, ja sam uveren da se čak i dijabetes i kamenje u bubregu mogu uspešno izlečiti. Šri Pratap Džetalal Kautaria, umetnik iz Bombaja, sa 35 godina imao je kamen u bubregu već sedam godina. Išao je na lečenje kod više lekara i svi su mu savetovali operaciju, na koju on nije pristajao. Na kraju ga je lečio dr. Parag D. Desai, upravnik Bombajskog centra za urinoterapiju. Savetovao ga je da stavlja vlažna pakovanja, mazanje i pijenje urina, i pacijent je ozdravio.

KANCER

Sada ćemo pričati o bolesti koja je skoro sinonim za smrt. Kad rak nekoga opsedne, lekari ga tretiraju kao terminalni slučaj. Današnja medicinska nauka ima dva tretmana ove bolesti: prvo je operacija, a drugo terapija zračenjem. Ali ovi tretmani samo pojačavaju bol i obezbeđuju još malo života pacijentu. Koje god da su savremene teorije koje se tiču porekla raka, mi snažno

verujemo da ako osoba živi prirodnim i umerenim životom, ne treba da strahuje ni od kakve bolesti. Svaka bolest je rezultat nagomilanih otrova u telu, nastalih usled pogrešne ishrane i nezdravih navika.

Postoji mnogo vrsta kancera. Do trenutka kada se dijagnostifikuje, on je već pustio korenje po telu i raširio se po različitim organima. Zato njegovo uništavanje na određenom mestu, putem operacije ili zračenjem, ne pomaže. U prošlosti su postojale neke nekonvencionalne metode za lečenje ove bolesti. Tvorci ovih metoda su tvrdili da imaju velikog uspeha u lečenju svih tipova raka, ali njihova tvrđenja nisu priznavali konvencionalni lekari. Da li je to usled njihovih stečenih prava? Imali su dovoljno razloga da veruju u to.

Armstrong je u svojoj knjizi pomenuo slučaj iskusne medicinske sestre. Ona je negovala oko pedeset pacijenata obolelih od raka. Kada je njoj saopštena dijagnoza raka, lekari su hteli da operišu zahvaćeni deo njenog tela. Ona nije pristala, i to iz dobrog razloga. Ona je svojim očima videla da se bol mnogo puta pojačavao posle operacije kanceroznog dela. Posle operacije, kancerozni rast se pruža u druge delove, i bol koji se onda oseća mnogo je veći. Postoji puno takvih primera. Posle druge operacije, kancer ponovo raste, sada u treći deo tela, i bol se pogoršava. Ovi metodi tretmana su se pokazali potpuno neefikasnim, ali su i dalje jedini prihvaćeni tretmani kancera. To je neobično stanje stvari koje se održava u, takozvanoj, naučnoj zajednici lekara.

Sve ovo je napisano da bi pokazalo preovlađujuću situaciju kada je u pitanju lečenje ove smrtonosne bolesti. Međutim, naturopati i urinoterapeuti imaju drugačiji pogled na ovu temu. Armstrong kaže da po

zakonu nikome ko nije priznati medicinski praktičar nije dozvoljeno da leči rak. Zato on ne može zvanično da tvrdi da je lečio pacijenta od raka, čak i ako je on bio, pod njegovim vođstvom, izlečen pomoću urinoterapije. Po Armstrongu, nije neophodno dijagnostifikovati bolest pre njenog lečenja urinoterapijom, jer urin nije lek za neku određenu bolest, već je prirodno sredstvo za postizanje zdravlja. Neki pacijenti koji su tvrdili da boluju od raka dolazili su Armstrongu i ozdravili. Pored toga, mora da je bilo puno pacijenata bolesnih od raka koji su dolazili kod Armstronga čak i pre odlaska kod drugih lekara. Oni su takođe izlečeni, a da nisu ni znali da su болоvali od tako ozbiljne bolesti. Evo nekoliko slučajeva koje je lečio Armstrong.

Gospođa od četrdeset godina bila je veoma slaba i imala uvećanje žlezda na grudima. Bila je teška manje od njene normalne težine. Onkolog je to dijagnostifikovao kao kancer, i savetovao operaciju. Pacijentkinja je odlučno odbacila tu mogućnost, i odlučila da proba urinoterapiju. Počela je post na urinu i vodi. Njen dnevni unos vode bio je preko tri i po litra. Njen suprug ju je svakodnevno dva sata mazao njegovim urinom. Vlažno pakovanje urina takođe je danonoćno stavljano preko celih njenih grudi. Posle deset dana gospođa je bila izlečena. Dvanaestog dana otišla je kod istog specijaliste, koji nije mogao da pronađe čak ni trag od ranijeg problema. Gospođa je imala i anemiju, koja je istovremeno, takođe izlečena tokom ovog procesa.

Sredovečna gospođa se 1925. obratila Armstrongu. Imala je kancer pod pazuhom. Hirurzi su je savetovali da ga operiše, ali njena ćerka ih je zamolila da sačekaju neko vreme, da bi njena majka mogla da primi posebno

hranljivu dijetu od koje bi bila u dobroj formi za operaciju. Lekari su prihvatili njen predlog, i operacija je odložena za nedelju dana. Pacijentkinjina ćerka je već ranije imala neka iskustva sa urinoterapijom i nagovorila je majku da je proba. U roku od pet dana uvećanost njenih limfnih žlezda je nestala. Posle dva dana otišla je u bolnicu, kako je bilo zakazano. Lekari su bili iznenađeni kad su videli da je izlečena. Pažljivo su je pregledali i otkrili da nema više raka. Armstrong je svoju knjigu *Voda života* napisao 1944. a ta gospođa je i dalje živela u dobrom zdravlju.

Druga pacijentkinja došla je Armstrongu 1927. Tada je imala 45 godina, i bila je punije građe. Imala je teško kancerozno tkivo na levoj strani grudi. Već je imala takvo tkivo dve godine ranije, i tada je bila operisana. Drugi put nije pristala na operaciju i probala je tretman urinom. Posle posta od 19 dana, njena kancerozna izraslina je nestala, ali je ona nastavila da posti da bi se oslobodila gojaznosti. Kada je posle 28 dana prekinula post, nije ostalo ni traga od kancera i izgledala je kao lepa mlada žena. Poenta ovog primera je da operacija ne leči bolest u potpunosti, i posle operacije problem se ponovo javlja u nekom drugom delu tela.

Drugi primer je vredan jer pokazuje da osoba koja ima više bolesti, koje izgledaju kao da nisu međusobno povezane, može biti potpuno izlečena od svih problema tretmanom urinom. Pacijentkinja, mlada žena, imala je otok i uvećanje žlezda u desnoj dojci. Porodični lekar ju je savetovao da se podvrgne propisnom ispitivanju. Međutim, ona je odbila, jer je njena majka umrla od iste takve bolesti posle operacije. Pacijentkinja je patila i od hroničnog zapaljenja trbušne maramice. Nekada je

operisala slepo crevo, ali bol joj posle toga nije u potpunosti nestao. Gospođa je počela da posti, i uprkos protivljenjima svoje rodbine, nastavila je post. Posle 19 dana, dojka i pazuh su bili oslobođeni od otečenosti, ali bol usled upale trbušne maramice i dalje je postojao. Nastavila je post još 16 dana, i potpuno se izlečila.

Mladiću od 28 godina, koji je patio od raka grla i sifilisa, lekari su davali samo još tri dana života. On se izlečio urinoterapijom, i živeo još godinama. Starijoj ženi od 62 godine ustanovljen je rak creva i preporučena joj je operacija. Izlečila se u roku od tri nedelje i živela do svoje 84. godine.

Svi ovi navedeni slučajevi koje je opisao Armstrong, samo su uzorak od stotina takvih slučajeva koje je on lečio tokom svoje karijere. Jedan onkolog njegovog vremena otvoreno je veličao Armstronga i njegov metod lečenja, pošto je bio svedok izlečenja pacijenata koje je on proglasio neizlečivima.

Šri Raodibai je, takođe, opisao mnogo uspešnih slučajeva lečenja kancera, uključujući rak grla, creva i jezika. On je preporučio i neke dodatne mere za pacijente koji boluju od raka. To su:

(1) čišćenje ušiju urinom dva puta dnevno.

(2) Stavljanje vlažnog pakovanja urina na glavu i čelo, što je moguće češće. Kosa bi trebalo da je veoma kratka.

(3) Grgljanje i ispiranje ustiju svežim urinom tri puta dnevno.

Svrha ovih mera je da se telo oslobodi nagomilanih otrova, svim mogućim sredstvima.

GANGRENA

I ovo se smatralo neizlečivom bolešću. Kod ove bolesti neki delovi tela ne dobijaju dovoljno krvi da ih ishrani. Oni postanu beživotni i počnu da propadaju. Ovo je duboko ukorenjena bolest i pacijent je suočen sa laganom smrću. Ako prst počne da truli, i ovaj se deo odstrani operacijom, pacijent nije izlečen. Propadanje će zahvatiti ekstremitete operisane šake, i posle nekog vremena, cela će šaka da otekne. Armstrong je sa uspehom lečio neke slučajeve gangrene. Sledi opis nekih od njih.

1920. godine, žena od 23 godine došla je kod Armstronga. Ona je bila njegov prvi slučaj gangrene. Ona je patila od anemije, i pluća su joj bila bolesna. Jedno njeno stopalo bilo je sasušeno i beživotno. Njene oči bile su žute usled žutice. Armstrongu, na tretman urinom, ju je poslao čuveni naturopata. Poboljšanje zdravlja pacijentkinje bilo je tako trenutačno, da je Armstrong bio iznenađen, i po prvi put poverovao da gangrena nije neizlečiva. Pacijentkinja je stavljena na post. Pila je sav urin koji je izlučila tokom dana, i dosta vode, po potrebi. Svakodnevno su mazali njeno telo urinom, i vlažna pakovanja urina stavljana su na inficirana mesta. Posle deset dana, njena creva i bubrezi počeli su pravilno da rade, bol se smanjio, disanje je postalo pravilno i lako. Počela je da ima čvrst san, i znaci života postali su vidljivi na njenom sasušenom stopalu. Posle osamnaest dana posta, stopalo je postalo normalno. Koža se obnovila i na njoj nije bilo niti ožiljka.

Neposredno posle ove pacijentkinje, druga gospođa od 40 godina obratila se Armstrongu. Njena desna noga bila je toliko u stanju raspadanja da su joj lekari savetovali da je amputira. Osim toga, ona je patila

od konstipacije, šuljeva, anemije, ekcema i dr. Ali gospođa je imala hrabrosti i počela post na urinu. Posle pet dana, rana je počela da se isceljuje, a koža je izgledala zdravo. Prvi put posle više meseci imala je dubok neometan san. Posle nedelju dana, njeni bubrezi i creva počeli su pravilno da funkcionišu. Nestali su problemi sa šuljevima. Posle dve nedelje, nije ostalo ni traga od gangrene. Prekinula je post posle petnaest dana i nedelju dana jela grožđe, banane i paradajz. Druge nedelje bila je na svežem mleku i voću. Od treće nedelje počela je uobičajenu ishranu.

Pacijent koji je imao gangrenu, imao je i dijabetes. Njegova leva ruka bila je napadnuta gangrenom od zgloba šake do lakta. Posle 48 dana posta, izlečen je i od dijabetesa i od gangrene.

Devojčica od 10 godina je imala anemiju i gangrenu obe noge. Ranije je imala psorijazu, i ovi problemi su se pojavili posle represivnog tretmana. Posle osamnaest dana posta potpuno se oporavila i svi njeni problemi, uključujući psorijazu, nestali su.

Ima još mnogo drugih slučajeva koje je Armstrong lečio, koje ne moramo navoditi. Moram priznati da ja lično, do sada, nisam imao prilike da lečim rak ili gangrenu urinoterapijom.

TUBERKULOZA

Armstrong je i sam imao ovu bolest i izlečio je tretmanom urinom. To je bio njegov prvi susret sa urinoterapijom. Ova priča je već detaljno opisana na drugom mestu u ovoj knjizi i nema potrebe da se ponavlja.

Šri Raodibai je opisao mnogo iskustava pacijenata od tuberkuloze koji su se izlečili pomoću urinoterapije.

Jedan od njih je Šri Ramđibai Haribai Patel. On je njegov slučaj izneo na kongresu lekara i vaidja. Ovaj kongres je održan 12. i 13. marta 1960. u ašramu Harijan u Ahmedabadu, sa predsedavajućim dr Pramđivanom Das Mehtom (Pramjivan Das Mehta). Ovde navodimo suštinu njegove priče ispričane na ovom kongresu.

Šri Ramđibai je bolovao od tuberkuloze pluća poslednje četiri godine. Prvo su počeli kašalj i temperatura. Postao je slab. Osećao se malo bolje četiri meseca kada je uzimao neke lekove, ali su se kašalj i groznica ponovo pogoršali. Lečio ga je neki drugi lekar, i opet mu je bilo bolje tri-četiri meseca. Ali uskoro mu je stanje postalo lošije, i savetovali su mu operaciju.

U međuvremenu, Ramđibai je morao da ode do jednog svog rođaka. Taj rođak je imao veliku veru u prirodne lekove i u urinoterapiju. On ga je ohrabrio da proba tretman urinom pre odlaska na operaciju. On je ovaj eksperiment započeo mazanjem tela urinom. Posle nedelju dana, Ramđibai je počeo da ga pije. Petnaest dana kasnije sreo je Šri Raodibaija Manibai Patela, i bio podstaknut da sa time nastavi, vodeći računa o merama predostrožnosti. Nastavio je tretman, i nakon tri meseca njegovo stanje bilo je znatno bolje. U vreme kongresa, njegov tretman je trajao već jedanaest meseci, sa velikim poboljšanjem. Radio je, i tokom tog perioda, dva, tri puta ga je uhvatio pljusak, ali nije bilo negativne reakcije. Oslobodio se groznice i kašlja. Nadao se da će daljim tretmanom biti potpuno izlečen.

Tuberkuloze kostiju i grudne duplje, takođe reaguju na urinoterapiju. Ima puno slučajeva, ali nije neophodno da se ovde navode.

SRČANE BOLESTI I KRVNI PRITISAK

Baš kao što je Armstrong prve eksperimente izvodio na sebi samom i ozdravio od tuberkuloze, tako je i Raodibaijevo upoznavanje sa urinoterapijom bilo usled njegove bolesti srca. On je takođe imao lično iskustvo, i pošto je od nje osetio dobrobit, postao je zakleti pobornik urinoterapije. Već smo ukratko opisali njegov život, a sada ćemo navesti par detalja iz njegove priče o prvom susretu sa urinoterapijom.

Bolest srca je danas ubica broj jedan. Novine su pune izveštaja o smrti usled otkazivanja srca. Izgleda da sve velike vođe, biznismeni i akademski građani umiru od bolesnog srca. Uzroci su brojni, ali jedan od glavnih uzroka je stres i tenzija savremenog života. Šri Raodibai je imao prvi srčani udar 1954. kada je bio na letnjem odmoru u Maunt Abuu. Sudeći po Raodibaiju, uzrok ovog srčanog udara bila je hiperacidoza. 1958. je imao drugi udar koji je bio vrlo ozbiljan, i bio je na ivici smrti. Međutim, on je bio rešen da služi čovečanstvu još par godina i zato je preživio udar. Ali, od tada pa na dalje patio je od kašlja, i kad god bi se imalo napregnuo povećala bi mu se palpitacija. U februaru 1959. su ga pregledali kompetentni lekari. Rekli su mu da mu je desno plućno krilo oštećeno, i da zato ima kašalj, ali da stanje nije ozbiljno. Savetovali su, takođe, šri Raodibaija da primi injekciju *Naphthola*, da bi izvukli vodu iz sistema preko urina, i poboljšali stanje oko kašlja. Dali su mu injekciju *Naphthola*, i izbacio je oko dva i po litra vode tokom 24 časa, ali kašalj nije prestao.

Jednoga dana Šri Jutabađi iz Subarmati ašrama iz Harijana je došao kod njega. Pričao mu je o urinoterapiji i o svom iskustvu u vezi sa njom. Takođe, dao mu je i

Armstrongovu knjigu *Voda i život*. Raodibai je pročitao knjigu i postao zainteresovan, a kasnije i uveren. Rešio je da na sebi sprovede eksperiment. Onda je pozvao lekara, u čiju je inteligenciju i integritet imao puno poverenja, i saopštio mu svoju odluku. Posle ove konsultacije počeo je svoj tretman.

Od 18. februara počeo je sa mazanjem tela pet dana starim urinom. To je sa entuzijazmom obavljao njegov sin Sašikant. Rezultat toga je da je u roku od četiri dana urin počeo da prolazi bez ikakvih teškoća. Ranije je zbog toga morao da uzima tablete. Posle sedam dana, smirio mu se bol u leđima, i mogao je ustane i hoda bez pomoći. Raodibai je osećao svrab i pečenje, kao i oduzetost u nogama. Plašio se da je to ekcem. Ali svi ovi simptomi nestali su za devet dana. Nastavio je sa mazanjem. Za petnaest dana prestao je kašalj, pretnja je izbrisana, i danima je uživao u mirnom čvrstom snu. Pored ovih promena, njegov opšti izgled jako se popravio. Lice mu je postalo svetlo, a koža čista i nežna. Lekar i članovi porodice bili su zapanjeni videvši ove promene na njemu. Raodibai je bio veoma ohrabren rezultatima urinoterapije. Rešio je da posti na urinu. Ali, pre nego što je preduzeo ovaj korak, želeo je da bude na sigurnom tlu. Zato je odlučio da se podvrgne lekarskom pregledu, i da čuje savet lekara pre nego što počne post.

Na lekarskom pregledu otkriveno je da mu se veličina srca smanjila. Pluća su bila čista i suva. Nije bilo tragova kašlja. Srčani ritam bio je 80, krvni pritisak 140, a temperatura normalna.

Iako je srčani ritam bio normalan, njegovi otkucaji bili su nepravilni, ukazujući na srčanu bolest. Međutim, pošto nije bilo kašljanja, lekar se nadao da će se srce sada

odmoriti, i da će mu se stanje zato popraviti.

Sada je Raodibai tražio od lekara dozvolu da posti. Lekar je dozvolio post od samo dva dana. Počeo je post, i posle dva dana želeo je da ga nastavi. Lekar mu nije dozvolio, i zato je prekinuo post vodom od kuvanog povrća. Prestao je sa mazanjem, a nastavio je da uzima svoj jutarnji urin.

Ustanovljeno je poboljšanje njegovog stanja. Bilo je nekih promena u EKG-u srca. Lekar je bio veoma zadovoljan. Nastavio je da pije urin i da povremeno maže telo. On nije bio potpuno izlečen, ali je živeo veoma srećnim životom. Lekar mu nije više dozvolio da posti, pošto je krvni pritisak mogao da mu previše padne.

Raodibai je još dugo nastavio sa svojom odmerenom rutinom. Ćeleo je da se u potpunosti oslobodi bolesti, i zato se, i bez dozvole lekara, upustio sam u post na urinu od tri dana. Rezultat je bio da je postao veoma slab, a krvni pritisak mu je pao na 108. Iskrsle su i neke druge komplikacije. Zato je napustio ideju da nastavi post.

Ćak je i Armstrong zabranjivao post srćanim bolesnicima. On je izlećio srćanog bolesnika tako što je on morao da pije sav svoj urin i da maže telo dvanaest nedelja, ali nije dozvolio pacijentu da posti; pacijent je jeo jednom dnevno.

Raodibai se setio ovog Armstrongovog saveta i napustio ideju o postu. Međutim, nastavio je da pije urin i da maže njime telo. Njegovo stanje je dugo vremena ostalo veoma dobro. Ipak, umro je 1962. u 74. godini.

Pacijent, koga je Armstrong lećio dvanaest nedelja, bio je sredovećan. On je dobijao medicinski tretman poslednjih godinu dana. Trebalo je da operiše trbuh.

Njegovo stanje je bilo toliko loše da je često padao u nesvest. Uvek je držao u džepu svoje ime, adresu i lekove, i nalepnicu na odeći sa uputstvima kako da se sa njim postupa ako ga pronađu onesveštenog. Takvo mu je bilo stanje kada je došao kod Armstronga. On ga je savetovao da pije sav svoj urin. Isprva je oklevao, ali je ubrzo počeo da uzima urin. Onda je dobio instrukciju da maže telo urinom. Sam Armstrong ga je mazao dva sata. Mazanje lica, glave i tabana naročito je važno, i zato im treba posvetiti više vremena. Jednom dnevno davana mu je laka i jednostavna hrana. Posle mesec dana tretmana bilo mu je dovoljno dobro da je mogao da nastavi da radi svoj posao. Za dvanaest nedelja njegovo lečenje bilo je završeno. Njegov prethodni lekar bio je veoma zadovoljan, ali u isto vreme i zaprepašćen njegovim oporavkom. Posle toga on više nikada nije imao srčani udar.

Krvni pritisak, ma koliko bio visok ili nizak, može biti uspešno lečen urinom. Jedna gospođa od 45 godina je bolovala od visokog krvnog pritiska. Njen muž, koga je Raodibai poznavao, došao je da se sa njim konsultuje. Tokom razgovora rekao mu je da je njegova žena jednom bolovala od kašlja i prehlade, i da je zato dobijala jake injekcije. Tok lečenja streptomycinom bio je završen, a njen kašalj nije nestao. Umesto toga, njen pritisak je skočio na 270. Stotine injekcija i tableta nisu mogle da joj spuste pritisak. Kao poslednju nadu, lekari su odlučili da joj operišu nerve. Trpela je velike bolove, i niko nije mogao da podnese da je gleda u takvom stanju.

Na kraju je odlučeno da se primeni tretman urinom. Njen urin bio je oskudan. Zato je urin njenog muža korišćen za mazanje, a njen su joj davali da pije. Za prvih deset dana pritisak joj je pao na 225, i počela je da spava

posle šest meseci nesanice. U sledećih deset dana pritisak joj je spao na 200. Sada je osetila olakšanje. Bol je prestao. Za šest nedelja pritisak je bio 150.

Pacijentkinja je bila toliko neumerena i neobuzdana u svojim navikama, da je bilo nemoguće da se tretman nastavi duže vreme. Prekinut je. Ponovo je lečio neki vaidja, i ona je, na žalost, umrla.

Na sličan način je ozdravio neki pacijent koga je od niskog pritiska lečio vaidja. Vaidja je rekao pacijentu da donese urin na ispitivanje, a vratio mu ga rekavši da je to Gau-Mutra (kravlji urin). Pacijent je, naravno, izlečen. Kasnije je saznao istinu i sam nastavio tretman. Pre tretmana pacijentov krvni pritisak bio je 110, i osećao je uznemirenost i slabost. Posle tretmana pritisak mu je bio 123, a uznemirenost i slabost su nestali.

□ENSKÉ BOLESTI

□ena koja se zvala Prabavati je imala 45 godina, i bolovala je od krvave leukoreje (obilno lućenje vaginalnog sekreta, prim.prev.). Za vreme menstruacije previše je krvarila, i to se nastavljalo duže vremena. Morala je da posti osam dana. Mazanje urinom i pijenje urina nastavilo se mesec dana. Istovremeno, vata (tampon) natopljena urinom svakodnevno je četiri puta dnevno stavljana u njenu vaginu. Za mesec dana žena se u potpunosti rešila svoje bolesti. Njeno lečenje je vodio dr Parađi D. Desai (Paragji D. Desai).

Mlada žena, koja je pretrpela unutrašnju povredu usled iznenadnog pada, patila je od neuredne menstruacije. Pogođeno joj je bilo i varenje, i patila je od konstipacije. Zbog toga su joj se otrovi nagomilali u telu. Prvo je isprobala alopatski, a zatim i ajurvedski tretman.

Međutim, stanje u vezi sa konstipacijom i menstruacijom ostalo je isto. Onda su je neki njeni rođaci posavetovali da ode u bolnicu Nature Cure (Prirodni lek) u Maladu. Dovedi su je iskusnom lekaru te bolnice dr Krišni Verma (Krishna Verma).

U tom trenutku zdravstveno stanje žene bilo je veoma ozbiljno, i izgledalo je da neće živeti duže od dan, dva. Dr Krišna Verma je isprva odbio da se lati ovog slučaja. Ali nju je u bolnicu doveo vaidja, koji je bio hromoterapeut. On je rekao da ako dozvole pacijentkinji da koristi prostorije bolnice zajedno sa primenom hromoterapije da će on biti odgovoran za njen život i smrt. I ženin muž je takođe pristao da preuzme odgovornost za nju. Na kraju su je ipak primili u bolnicu.

Vaidja, koji se založio da ona bude primljena u bolnicu je otišao u Bombaj da donese svoju opremu, ali se nikad nije vratio. Dr Krišna Verma je onda odgovornost za njeno lečenje preuzeo na sebe.

U vreme prijema, njena menstruacija bila je zaustavljena. Imala je potpuni zatvor (konstipaciju), a njen urin je bio oskudan, tamno obojen i neprijatnog mirisa. Njene ruke, noge, grudi i očni kapci bili su otečeni.

Odlučeno je da je podvrgnu tretmanu urinom. Davali su joj da pije urin i toplu vodu, a telo joj je mazano urinom. Posle nekoliko dana, dali su joj da pije kokosovo mleko umesto obične vode. Polako se njen urin povećao sa oko jednog i po decilitra, na oko dva litra dnevno. Oticanje tela je opalo, a smirile su se i ostale tegobe. Na nekim delovima tela bilo je crnih tačaka usled nagomilane nečiste krvi. Ovo su izlečile pijavice. Tako je žena izlečena i živela normalnim životom. Ovaj slučaj je dr Krišna Verma objavio u ajurvedskom časopisu.

Jedna žena je imala otok materice. To ju je bolelo. Lečila se kod lekara i vaidja bez uspeha. Nju je posavetovala jedna moja pacijentkinja, koja je i sama imala neka iskustva sa urinoterapijom, da pije urin i da stavlja vatu (tampon) natopljenu urinom u vaginu. Problem ove žene nestao je za tri dana i više se nikad nije vratio.

Druga mlada devojka, koja se nedavno udala, patila je usled neregularnih i bolnih menstruacija. Sličan savet, koji joj je dala majka, učinio je svoje, i sledeća menstruacija je bila bezbolna i na vreme.

Urinoterapija uspeva bez obzira da li je pacijent muškarac, žena ili dete. Uspeva čak i kod životinja. Njena priroda je univerzalna. Za svakoga, za svaku bolest.

DRUGA BEZAZLENIJA I OZBILJNIJA OBOLJENJA

Ovde smo grupisali neka oboljenja koja nisu ranije nigde svrstana. Već smo rekli da se urinoterapija ne razlikuje za različite bolesti. Njen princip i tehnike ostaju gotovo isti za sve probleme i za svakoga.

Glavobolja i migrena ili hemikranija veoma su česte, naročito među ženama. Njen lek je takođe vrlo uobičajen. Aspirin je svima znan i konzumira se širom sveta. Aspirin je dostupan u mnogim formama, pod različitim imenima. Ovaj lek nikada ne leči problem, već pruža trenutno olakšanje za tri, četiri sata, pacijent stiče naviku, i onda mora da ga uzima svaki put. Ali ovaj lek oslabljuje srce i uništava sistem za varenje.

Ovo stanje lako može da se tretira urinoterapijom. Sardar J.S. Ahuja bio je hronični konzumer čaja. Za njega je bilo normalno da popije deset do dvanaest šolja dnevno. Imao je jako loše varenje, a glavobolja je bila Šri

Ahujin stalni pratilac. Ahuja je uvek držao u torbi tablete aspirina i Etvobioforma. Ljudi su to znali, i kad god bi nekoga bolela glava ili imao blagu groznicu, išao bi kod gospodina Ahuje po aspirin, i nikad se ne bi razočarao. Ahujina dnevna doza aspirina bila je 4 do 5 tableta. Počele su da se razvijaju i druge komplikacije pored glavobolje, i Ahuja je trčao od lekara do lekara. Lekari su mu prepisivali druge lekove. Stanje se nije popravljalo i Ahuja se okrenuo ajurvedskom tretmanu. Prvi uslov koji je vaidja postavio bio je da prestane da uzima čaj, aspirin, kao i druge lekove. Ahuja je pristao. Vaidja je prepisao neki ajurvedski laksativ i pročišćavač krvi. Ali, pošto glavobolja nije prošla, Ahuja je ponovo počeo da uzima aspirin, i sve tako, te mu nije bivalo bolje. Jedan moj prijatelj rekao mu je za tretman urinom i naveo moje ime, u slučaju da želi da sazna više o tome. Posle par dana oklevanja, došao je kod mene. Rekao sam mu da uzme tri dana odsustva, jer se na njemu mogu videti reakcije od tretmana. Uzeo je slobodne dane, i kod kuće ceo dan pio urin i vodu, ne uzimajući ništa drugo. Članovima porodice rekao je da je na postu. Narednog dana imao je snažno povraćanje i proliv. Međutim, i drugog dana nastavio je post. Do večeri se osećao izuzetno rasterećeno, i tu noć spavao kao klada. Trećeg dana prekinuo je post i jeo voće. Četvrtog dana samo je uzimao voće i mleko, i naravno, nastavio da pije urin. Petog dana vratio se na normalnu ishranu. Zauvek je ostavio čaj i aspirin, i oslobodio se glavobolje i zatvora.

Urin je veoma efikasan kod problema opadanja kose. Pijenjem urina i mazanjem glave njime, kosa postaje sjajna, bez peruti i jaka. Bolje je da se svi tonici za kosu mešaju sa njim. Potrebna je kontinuirana upotreba

urina. Urin se može mešati sa bilo kojim uljem, i to se može koristiti kao ulje za kosu.

Postoje izveštaji i da je epilepsiju moguće lečiti ovim tretmanom. Filarioza (filaria, bolest usled dejstva parazitskih crva) je veoma tvrdoglava bolest, ali se i ona može izlečiti produženom urinoterapijom. Pacijent od 72 godine imao je filariozu, i nije mogao zbog toga da hoda više od pola kilometra. Šetnja je uvek izazivala otok i groznicu. Pacijent je saznao za urinoterapiju i rešio da je proba na sebi. Posle pet meseci njegov bol se uveliko smanjio, i mogao je da hoda oko dva kilometra bez otoka i groznice. Nastavio je tretman i doživeo još poboljšanja. Mogao je da hoda četiri kilometra bez napora, bez ijednog znaka bolesti. Uzevši u obzir njegove godine, dugo trajanje bolesti, i da se pacijent nije strogo pridržavao režima terapije, može se reći da urinoterapija može da izleči filariozu.

Za krajnike i probleme sa grlom, grgljanje urinom veoma je efikasno. Kada je urin mlak, grgljanje održava grlo čistim i bez infekcija. Nisu potrebni nikakvi lekovi.

Gojaznost se lako može otkloniti postom na urinu i vodi. □ene su uvek u potrazi za lekovima, vežbama i kursevima za mršavljenje. Evo najefikasnijeg i najjeftinijeg načina za mršavljenje. Urinoterapija poboljšava izgled i koža postaje mlađa. Mlada žena koja se dosta ugojila posle udaje, htela je da izgleda zgodno kao u vreme pre udaje. Ona je od mene tražila neki lek. Savetovao sam je da posti, a ona mi je odgovorila da se oseća veoma slabom kad posti, i posle prekida posta jede duplo više nego pre, tako da nema svrhe. Onda sam joj rekao da posti na urinu i vodi. Srećom, ova devojka je imala prethodno iskustvo sa urinoterapijom kada je

lečila menstrualne bolove i bila je uverena u njenu efikasnost. Obećala je da će slediti savete, i izgubila je višak mase posteći pet puta u toku meseca, po dva dana za redom. Uspela je da zadrži svoj izgled od tada. Često uzima urin i povremeno posti. Tajna uspeha je da kod posta na urinu pacijent ne oseća slabost kao kod običnog posta.

Sada ću opisati slučaj iz Armstrongovog iskustva. Čovek od 58 godina je bio dugo vremena u bolnici bez ikakvog napretka. Posle nekog vremena rečeno mu je da je njegov slučaj neizlečiv i otpustili su ga iz bolnice sa savetom da ostane u kontaktu sa lokalnim lekarom. Prepisani su mu lekovi. Kada se obratio Armstrongu preko jednog njegovog bivšeg pacijenta, Armstrong je odmah shvatio da, iako je pacijentovo stanje ozbiljno, on neće umreti usled bolesti. Ako umre, to će biti usled otrovnih lekova koji su mu bili prepisani. Pacijent je bio mršav i tanak ali ne previše slab. Bio je veoma vredan i disciplinovan. Nikad u životu nije imao prehladu, zatvor ili dizenteriju. Preporučeno mu je post na urinu i vodi, i njemu i ženi rečeno je da ne gube nadu ako se pojave neželjene reakcije. Pacijent je počeo tretman urinom. Posle 24 sata počelo je obilno povraćanje. Dve kante bile su pune prljave otrovne povraćke. Dosta otrova izašlo je i kroz creva. Sluz je, takođe, izlazila kroz nozdrve. Post je nastavljen, i za nedelju dana prestalo je povraćanje, sluz i proliv. Posle deset dana post je prekinut, i čovek je još uvek bio živ kada je Armstrong pisao svoju knjigu.

Ovaj slučaj je interesantan, jer pokazuje da dijagnoza nije važna za tretman urinom, i takođe, da akumulirani otrovi moraju izaći iz organizma pre nego što se pacijent konačno izleči.

Možemo vam ponuditi i sledeće knjige:

Džezmahin: **ŽIVETI OD SVETLOSTI (Ishrana pronom)**

Ishrana pranom, nazvana još i “Živeti od svetlosti” je fascinantna knjiga o putovanju u oblast fizičkog opstanka samo od Božje svetlosti. Ona se dotiče pitanja fizičke besmrtnosti, spiritualnosti i seksualnosti, odnosa u novom milenijumu i majstorstva uma korišćenjem moćnog programiranja iz nauke o dimenzionalnom biopolju.

Muni Sadu: **SAMADI**

Priručnik za postizanje Samadija (supersvesti) napisan na osnovu ličnog iskustva ovog velikog učenika Bagavana Šri Ramane Maharšija. Knjiga na veoma detaljan način opisuje sve potrebne preduslove i postignuća na stazi da bi se došlo do ovog cilja ljudske evolucije.

Muni Sadu: **KONCENTRACIJA**

Kroz pravu koncentraciju se postižu velike stvari u životu, pa i one najviše. Ova knjiga predstavlja svetionik za one koji slede put duha i koji žele da imaju plodonosan život. U knjizi su date psihološke pripreme, ključevi i tehnike koncentracije.

Romola Butalia: **U PRISUSTVU PROSVETLJENIH UČITELJA**

Autorka ovog duhovno nadahnjujućeg dela nam, imajući privilegiju da bude u njihovom prisustvu, prenosi poruke i učenja besmrtnog Babadija, Goraknata, i Mahajogi Pilot Babe. U knjizi se govori o Krija jogi, Samadiju i Šivi.

Paramhansa Jogananda: ***LEČENJE POMOĆU BOŽIJE NEOGRANIČENE MOĆI**

***USKLAĐIVANJE FIZIČKIH, MENTALNIH I DUHOVNIH METODA LEČENJA**

***KAKO RAZVITI BOŽANSKU LJUBAV**

"Bog je Sat-Ćit-Ananda, večno postojeće, večno svesno,

večno novo Blaženstvo. Mi, kao duše, predstavljamo individualizovanu Sat-Āt-Anandu. "Iz Blaženstva smo došli, u Blaženstvu živimo i postojimo i sa tim svetim Blaženstvom ćemo se jednog dana stopiti." Sva božanska osećanja – ljubav, samilost, hrabrost, požrtvovanje, poniznost – ne bi imala smisla bez radosti. Radost znači ushićenje, izraz krajnjeg Blaženstva."

Paramhansa Jogananda: **UNIVERZALNOST JOGE**

Veliki jogi, inkarnacija ljubavi, priča o jogi kao univerzalno primenljivoj naučnoj metodi radi postizanja sveprisutne Hristove Svesti i Kosmičke Svesti. U knjizi se, između ostalog, govori i o načinu i duhovnoj dobrobiti posta (gladovanja).

Paramhansa Jogananda: ***GDE SU NAŠI DRAGI KOJI SU NAPUSTILI OVAJ SVET?**

***PREOBLIKOVANJE ŽIVOTA**

U ovim predavanjima možete naći informacije o astralnom svetu, tehnicu slanja misli preminulim dušama, načinu kako da pronadete svoje voljene koji su se ponovo rodili i o mnogim drugim stvarima koje su u vezi sa životom duše koja je napustila fizičko telo. Drugi deo knjige nam pokazuje kako delovati za najviše dobro i izmeniti svoju svest od smrtno u božansku.

Paramhansa Jogananda: ***USREDSREĐIVANJE MOĆI PAŽNJE RADI POSTIZANJA USPEHA**

***KAKO NAĆI PUT KA POBEDI**

***USLIŠENE MOLITVE**

U knjizi se govori o meditaciji i usmeravanju pažnje na Božiju moć, o Božijem poučavanju uz pomoć prosvetljenih duša, jačanju snage volje i o principima ispravne molitve.

BABAĐIJEVA UĆENJA

Knjiga predstavlja zbirku beseda sa satsanga koje je držao mahavatar Babađi. Istina, jednostavnost i ljubav je ono što nam poručuje onaj koji je na ovaj svet došao materijalizacijom iz viših sfera i koji je večni Gospod u ljudskom obliku.

C. W. Leadbeater: **ASTRALNI SVET**

Knjiga čuvenog engleskog hermetiste i teozofa koja na zadi-
vljujući način predstavlja svet sa one strane pojavnog sveta, njegove
stanovnike, sile i zakone. Ovaj prostrani plan suptilnih vibracija u
kome funkcionišu naše emocije i u koji odlazimo posle fizičke smrti
zahvaljujući ovoj knjizi više nije tajna.

J.R. Santjago: **KRIJA JOGA – NAUKA SAMOOST-
VARENJA**

Krija joga je jedan od najmoćnijih metoda duhovnog razvoja
koji je Mahavatar Babađi ponovo obznanio čoveku preko svojih
prosvetljenih učenika (Lahiri Mahasaja, Šri Juktešvar, Paramhansa
Jogananda...) U ovoj knjizi se govori o Patandalijevoj jogi, istoriji
krija joge, disciplini i tehnikama krija joge, krija joga pranajami i
krija joga meditaciji.

Za informacije u vezi sa knjigama
iz oblasti joge, duhovnog razvoja i ishrane
možete se obratiti na

velickovic@ptt.yu

i na telefon 064 1907772

Za informacije u vezi sa treniranjem *Taoističkog Aigunga*
(*Taoističke joge*), *Medicinskog Aigunga* i *Taiđiceuena*, po
metodama Majstora Su Sn Cea i Mantak Èia
možete se obratiti na

kanli@yubc.net

i na telefon 063 88 46 892

CIP - Èàðàëîãèçàðè¼à ó íóáëèèàòè¼è
Í à ð ïãíà á è áé è ìòáèà Ñðáè¼á, Ááíãðãã

615 . 362 : 612 . 46
616-08

Ì È ÒÀË, Ö. Ì.

Èuda urinoterapije / C. P. Mital ;
[prevod Ana Mijalkoviæ-Blagojeviæ] . - Pirot
: A . Velièkoviæ , 2005 (Pirot : Pi-Press) .
- 91 str . ; 20 cm

Prevod dela : Miracles of Urine Therapy / C .
P . Mithal . - Tiraž 500 .

ISBN 86-904603-8-1

a) Ì îêðàžà - Ëãêîâèò ñò b) Áîëãñòè -
Ëã÷ãèã

COBISS . SR-ID 124676364